

ΕΚΔΟΣΗ

του Επαναστατικού Λαϊκού Αγώνα -ΕΛΑ-

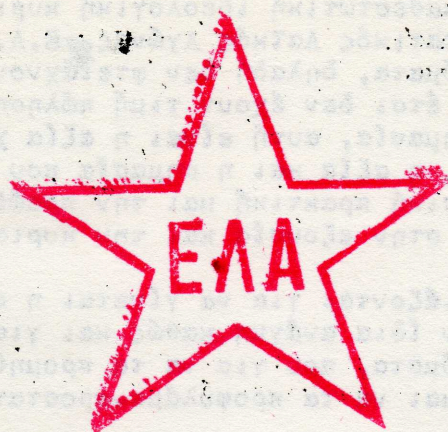

- αντιπληροφόρηση
- προπαγανδισή
- ιδεολογικοπολιτική συγκρούση
εναντία στην καθεστωτική
ιδεολογική κυριαρχία

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ, ΤΟ ΣΤΕΡΙΩΜΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΔΥΝΑΜΩΜΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ
ΚΑΙ ΛΑΪΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΠΡΙΛΗΣ 1992

Η ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Τα κάθε είδους έντυπα, αντιπληροφόρησης-προπαγάνδισης-ιδεολογικοπολιτικής σύγκρουσης ενάντια στην καθεστωτική ιδεολογική κυριαρχία, που έχει φτειαχθεί μέχρι τώρα ο Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας, Ε.Λ.Α., και όσα θα φτιαχτούν, δεν είναι εμπόρευματα, δηλαδή δεν φτιάχνονται για να έχουν κάποια ανταλλακτική αξία και έτσι δεν έχουν τιμή πώλησης, ούτε πουλιούνται.

Αν έχουν κάποια αξία και σημασία, αυτή είναι η αξία χρήσης τους, δηλαδή στην συγκεκριμένη περίπτωση, η αξία και η σημασία που μπορούν να έχουν για την αντικαθεστωτική πολιτική πρακτική και την προώθηση του επαναστατικού και λαϊκού αγώνα ενάντια στην εξουσία και την κυριαρχία του καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού.

Τα ξεχωριστά υλικά που χρειάζονται για να γίνεται η εκδοτική δραστηριότητα, τα τεχνικά μέσα για την ίδια ανάγκη καθώς και για την συντήρηση και προστασία τους, είναι εμπόρευματα, που για να τα προμηθευόμαστε, να τα λειτούργουμε, να τα συντηρούμε και να τα προφυλάμε-προστατεύουμε, χρειάζονται τα χρήματα.

Το πιο σημαντικό και απαραίτητο τμήμα και της εκδοτικής δραστηριότητας (όπως και κάθε άλλης), είναι η ίδια η ανθρώπινη δραστηριότητα (κείμενα, γραφομηχάνηση, τύπωμα κλπ.). Όμως αυτή είναι αποτέλεσμα της ελεύθερης εκλογής αυτών που την κάνουν, για να εξυπηρετήσουν και να συμβάλλουν στον αγώνα ενάντια στο καθεστώς της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, που ακριβώς στηρίζεται πάνω στην εκμετάλλευση της ανθρώπινης εργασίας, αφού την έχει μεταβάλλει στο σημαντικότερο (για την ύπαρξη του καθεστώτος), εμπόρευμα.

Τα παραπάνω, πρακτικά σημαίνουν, ότι οι χρηματικές ανάγκες δεν αναιρούνται, αλλά ότι τοποθετούνται εντελώς διαφορετικά:

- α) Η απαιτούμενη δραστηριότητα, κόπος και ενεργητικότητα, δίνονται από εκείνους που πιστεύουν στην πολιτική σημασία και αναγκαιότητα αυτής της πρακτικής τους και θέλουν να εξυπηρετήσουν και να συμβάλλουν στην προώθηση του αντικαθεστωτικού αγώνα.
- β) Οι χρηματικές ανάγκες -που το γεγονός ότι ζούμε μέσα στο καπιταλιστικό καθεστώς τις κάνει πολλές φορές να είναι έντονες και οξυμένες μέχρι να βάζουν εμπόδια στην ίδια την πολιτική πρακτική μας- αντιμετωπίζονται κύρια με την χρηματική ενίσχυση από τους συντρόφους, που δίνεται για να βοηθιέται η όλη προσπάθεια και έτσι, γι' αυτό το λόγο, αποτελεί συγκεκριμένη (και απαραίτητη) έκφραση πολιτικής υποστήριξης (εκτός και από τις άλλες μορφές και τρόπους υποστήριξης και συμμετοχής).

Υπάρχει βέβαια το φαινόμενο -που πολλές φορές κυριαρχεί- όπου ενώ όλοι δίνουν χρήματα για να αγοράσουν το οποιοδήποτε έντυπο, παράλληλα ξεχνούν να βοηθήσουν μ' αυτόν τον τρόπο, την εκδοτική δραστηριότητα των επαναστατικών και λαϊκών δυνάμεων, παρά το γεγονός ότι την προμηθεύονται, (προφανώς για να την χρησιμοποιήσουν στη δική τους ιδιαίτερη δραστηριότητα) και παρά το ότι και οι ίδιοι θεωρούν, πολλές φορές, ότι αυτά τα έντυπα βοηθάνε την συγκεκριμένη πολιτική δράση τους, ή έστω τις διαθέσεις τους γι' αυτήν.

Μ' αυτόν τον τρόπο όμως δεν καταργούν τις χρηματικές ανάγκες, αλλά μεταθέτουν την αντιμετώπισή τους σ' άλλους, παρά το ότι αναγκάζονται να αποδέχονται τη σχέση "πουλάω-αγοράζω" (που επιβάλλει το καθεστώς), για άλλες σημαντικές και ασημαντες ανάγκες τους.

Γι' αυτούς τούς λόγους πιστεύουμε ότι είναι αναγκαίο, όλοι οι σύντροφοι να ενισχύσουν και χρηματικά και μ' αυτή την ευκαιρία, αυτής εδώ της έκδοσης, την πολιτική πρακτική μας, πράγμα που θα είναι συγκεκριμένη μορφή της πολιτικής τους υποστήριξης, εκτός και από άλλες που μπορούν να υπάρχουν.

Ο τρόπος για να φτάνει αυτή η ενίσχυση στον προορισμό της, είναι τα ίδια τα κανάλια και οι τρόποι διακίνησης και κυκλοφορίας, των εντύπων αντιπληροφόρησης, προπαγάνδισης και ιδεολογικοπολιτικής σύγκρουσης ενάντια στην καθεστωτική ιδεολογική κυριαρχία.

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΘΕΛΟΥΜΕ - ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΦΟΡΑ -
ΝΑ ΥΠΕΝΟΥΜΙΣΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝΙΣΟΥΜΕ ΟΤΙ :

Η "αντιπληροφόρηση-προπαγάνδισι-ιδεολογικοπολιτική σύγκρουση ενάντια στην καθεστωτική ιδεολογική κυριαρχία" είναι αναγκαιότητα για τις οργανωμένες και οργανωνόμενες δυνάμεις του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος και μπορεί να γίνεται όπλο τους στον αγώνα ενάντια στην οικονομική κυριαρχία και την πολιτική εξουσία του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού καθεστώτος.

Η παραπάνω πολιτική τοποθέτηση είναι το στήριγμα, αλλά και το επακόλουθο, των συγκεκριμένων προσπαθειών που, εδώ και 18 σχεδόν χρόνια, έχει κάνει ο Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας-ΕΛΑ- σ' αυτό το πεδίο της σύγκρουσης ενάντια στο καθεστώς, που είναι ένα ουσιαστικό και μόνιμο μέρος της συνολικότερης επαναστατικής πολιτικής πρακτικής.

Η πιο διεξοδική καταγραφή και οι διαφορετικές όψεις όπως και συγκεκριμενοποιήσεις αυτής της πολιτικής τοποθέτησης, έχει γίνει σε πολλά ιδιαίτερα κείμενα, ανακοινώσεις-προκηρύξεις-προηγούμενες εκδόσεις κλπ, που έχουν φτιαχτεί μέχρι τώρα.

Σαν ουσιαστικό λόγο αυτής της έκδοσης θα αναφέρουμε την εκτίμηση-διαπίστωση που έχει γίνει εδώ και 4-χρόνια :

"...Τελειώνοντας, θέλουμε να επαναλάβουμε ότι: Ενώ πιστεύουμε ότι η δραστηριοποίηση του Επαναστατικού Λαϊκού Αγώνα είναι αρνητά σημαντική και σίγουρα μπορεί να συμβάλλει, αν αξιοποιηθεί και χρησιμοποιηθεί κατάλληλα, στην μετατροπή των αντικαθεστωτικών διαθέσεων σε έμπρακτες πολιτικές πρωτοβουλίες, παράλληλα είμαστε βέβαιοι ότι η συγκεκριμένη πρακτική, για αντιπληροφόρηση-προπαγάνδισι-ιδεολογικοπολιτική ζύμωση, δεν εξαντλείται ούτε μπορεί να καλύπτεται από τη δική μας μόνο δραστηριότητα. Είναι αναγκαίο να επιδιώκεται η πρωτοβουλία και η δραστηριοποίηση, όλων όσων διαπιστώνουν τις ίδιες ανάγκες και θέλουν να συμβάλλουν έμπρακτα στην εξυπηρέτησή τους. Και αυτό γιατί το περιεχόμενο και οι επιδιώξεις της αντιπληροφόρησης-προπαγάνδισις-ιδεολογικοπολιτικής ζύμωσης είναι μόνιμα, βασικά και ουσιαστικά συστατικά στοιχεία της πολιτικής πρακτικής των οργανωμένων και οργανωνόμενων δυνάμεων του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος στη χώρα μας. Ειδικά στη σημερινή περίοδο, η σημασία της αντιπληροφόρησης-προπαγάνδισις-ιδεολογικοπολιτικής ζύμωσης γίνεται ακόμη πιο ξεκάθαρη, γιατί τα οποία "μη απολύτως ελεγχόμενα" περιθώρια ενημέρωσης, από τα κάθε είδους καθεστωτικά έντυπα, στενεύουν και κινδυνεύουν με πλήρη εξαφάνιση, όπως το επιτάσσουν οι ανάγκες, τα συμφέροντα και τα σχέδια του συμπλέγματος των δυνάμεων οικονομικής κυριαρχίας και πολιτικής εξουσίας".

Και με την σημερινή ευκαιρία θέλουμε να ζητήσουμε και πάλι ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ με οποιοδήποτε τρόπο στον αποκλεισμό-αφανισμό, που θέλει να επιβάλλει το καπιταλιστικό καθεστώς, ενάντια στις αντικαθεστωτικές διαθέσεις και πρακτικές και ενάντια στις επαναστατικές και λαϊκές δυνάμεις, να εντείνουν τις δικές τους προσπάθειες για την διάδοση-κυκλοφορία κάθε είδους κειμένων των οργανωμένων δυνάμεων του επαναστατικού λαϊκού κινήματος, ανατυπώνοντας και μοιράζοντάς τα με τις δικές τους δυνάμεις και δυνατότητες.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ Σ' ΑΥΤΗΝ ΕΔΩ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΕΙΝΑΙ :

1. Οι πολιτικές ανακοινώσεις του Επαναστατικού Λαϊκού Αγώνα-ΕΛΑ- που έγιναν από τις 20 Οκτώβρη 1991 μέχρι και τις 31 Μάρτη 1992, οι οποίες στο σύνολο τους συνειδητά θάφτηκαν και παραποιήθηκαν-διαστρεβλώθηκαν από το σύνολο των καθεστωτικών Μ.Μ.Ε.
2. Δυό παλαιότερα πολιτικά κείμενα: Το ένα, σχετικά με το ΜΟΝΙΜΟ και ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ που προκύπτει από το ύπουλα προβαλλόμενο καθεστωτικό δίλλημα "ΑΘΩΟΙ"- "ΕΝΟΧΟΙ" και το άλλο, σχετικά με το γεγονός ότι η κάθε επαναστατική πολιτική πρακτική "καταγγέλεται" από το καθεστώς με όλα τα μέσα και τους τρόπους που διαθέτει.
3. Η πολιτική τοποθέτηση του Επαναστατικού Λαϊκού Αγώνα-ΕΛΑ- σχετικά με το ζήτημα του "εθνικισμού".

- Ενεργώντας στην βάση της αρχής της ενότητας των οργανωμένων και οργανωνόμενων δυνάμεων του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος, που έχουν κοινές επιλογές και συγγενή ιδεολογικοπολιτική θεώρηση και αντίληψη για την επαναστατική πρακτική.
- Έχοντας από την αρχή της πολιτικής ύπαρξης και δράσης τους, τόσο όσο ο Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας -ΕΛΑ- όσο και η Ε.Ο. ΙΠ ΜΑΗ -σαν διακριτή και έμπρακτη επιδίωξη και μόνιμα επιδιωκόμενο στόχο τους αυτήν ακριβώς την ενότητα και
- Στηριζόμενοι στην αλληλοϋποστήριξη και στην συνεργασία που επιβεβαίωσε τις κοινές επιλογές και την ουσιαστική ιδεολογικοπολιτική ταύτιση και έτσι οδήγησε και σε κοινή πρακτική των οργανώσεών μας

Σήμερα οριστικοποιούμε την απόφαση για την πλήρη ένωση των δυνάμεων και δυνατότητων μας σε ενιαία οργάνωση με ονόμασία:

Ε π α ν α σ τ α τ ι κ ό ς Λ α ι κ ό ς Α γ ώ ν α ς - Ε Λ Α -

Μ' αυτή την ευκαιρία, θέλουμε ακόμη να πούμε, πως χρειάζεται να μην ξεχνάμε, όλοι μας, όπως και η κάθε πολιτικοοργανωτική συγκρότηση που συγκεκριμένα και έμπρακτα προωθεί τον αντικαθεστωτικό αγώνα ότι:

Η προώθηση της ιδεολογικοπολιτικής ενότητας των διάφορων και διαφορετικών δυνάμεων του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος, φτάνοντας μέσα στην εξέλιξη και την δυναμική που έχει η συγκεκριμένη επαναστατική πολιτική πρακτική και είναι εκείνη η απαραίτητη συνθήκη που μπορεί να οδηγήσει και πιο συγκεκριμένες οργανωτικές συσπειρώσεις, συνεργασίες και διαδικασίες ενοποίησης των οργανωμένων και οργανωνόμενων δυνάμεων του λαϊκού και επαναστατικού κινήματος και της κάθε υπαρκτής και εν δυνάμει συνιστώσας του αντικαπιταλιστικού-αντι-ιμπεριαλιστικού αγώνα.

Στηριζόμενοι σ' όλα τα παραπάνω θέλουμε:

- Να χαιρετίσουμε όλες τις λαϊκές και επαναστατικές δυνάμεις που με συγκεκριμένες πολιτικές πρωτοβουλίες και έμπρακτη λαϊκή αντίσταση ενάντια στο καθεστώς, συμβάλλουν στο στέργισμα και την ανάπτυξη της επαναστατικής πολιτικής πρακτικής και στην προώθηση της ιδεολογικοπολιτικής ενότητας των δυνάμεων του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος.

-Επίσης θέλουμε να ξαναπούμε ότι:

- Η βασική μας διαπίστωση-θέση που ήταν και είναι και σήμερα η συγκεκριμένη πρόταση και ιδεολογικοπολιτική βάση, που πάνω της χρειαζότανε, και εξακολουθεί να χρειάζεται, να στηριχτεί η ενεργοποίηση και η δράση των δυνάμεων του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος όπως και του ευρύτερου αντικαθεστωτικού αγώνα στην σημερινή εποχή είναι:

Είναι και στο χέρι μας -όλων μας- να μπορέσει να στερήσει,, να διαδοθεί και να δυναμώσει ο επαναστατικός και λαϊκός αγώνας ενάντια στο καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό καθεστώς, με σκοπό την επαναστατική ανατροπή του και την αντίστοιχη αλλαγή της σημερινής κοινωνίας.

Διαλέξαμε την σημερινή σαν μέρα επικύρωσης αυτής της απόφασης, την 20η ΟΚΤΩΒΡΗ 1991 για να θυμίσουμε και να τιμήσουμε τον σύντροφο επαναστατή-αγωνιστή ΧΡΗΣΤΟ ΚΑΣΙΜΗ, που πριν 14 χρόνια, στις 20 ΟΚΤΩΒΡΗ 1977 έπεφτε νεκρός σε ένοπλη σύμπλοκή με χαφιέδες-ασφαλίτες, στην διάρκεια της εξέλιξης μιας ενέργειας επαναστατικής και λαϊκής βίας ενάντια στην πολυεθνική ΑΕΓ, που οργανώθηκε τότε σαν έμπρακτη εκδήλωση διεθνιστικής επαναστατικής αλληλεγγύης στους γερμανούς επαναστάτες αγωνιστές της Ομάδας Κόκκινου Στρατού RAF Αντρέα Μπάαντερ-Γκιοούντρον Έσλιν-Γιαν Κάρλ Ράσπε-Ίγκριντ Μέλλερ, που δολοφόνησε εκείνες τις μέρες το Δυτικογερμανικό σοσιαλδημοκρατικό κράτος του ιμπεριαλισμού-καπιταλισμού.

Τετάρτη 19 Φλεβάρη 1992

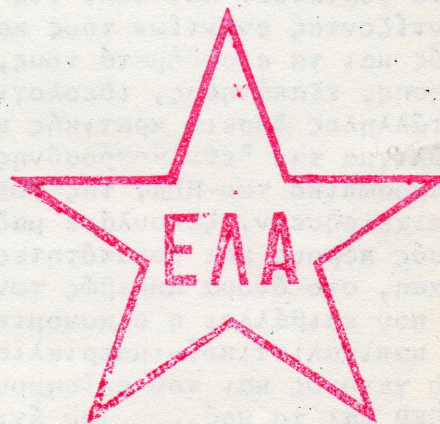
- Χτυπήσαμε το κέντρο CAN-CAN γιατί ανήκει στον Γιγourτάκη στέλεχος μιας μεγάλης σπείρας που μαζί με επώνυμους, μεταξύ των οποίων και δύο υψηλόβαθμοι μπάτσοι -ένας πρώην και ένας εν ενεργεία- διακινεί ΗΡΩΙΝΗ με μονοπώλιο τις φυλακές. Το χτυπήσαμε σήμερα 19/2/92 που οι συνεργάτες του, ανθρωποφύλακες και βασανιστές των φυλακών θα διασκεδάσουν μαζί του.

-Ο Γιγourτάκης είχε καταδικαστεί το 1984 σε φυλάκιση 6,5 χρόνων για απόπειρα ανθρωποκτονίας. Έμεινε 10 μήνες στη φυλακή αλλά αυτούς τους 10 μήνες τους πέρασε έξω με άδειες "για σοβαρούς επαγγελματικούς λόγους". Τα υπόλοιπα χρόνια ήταν "φυγόδικος" και μόλις έγινε κυβέρνηση η Ν. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ εμφανίστηκε για να πάρει χάρη. Σήμερα είναι ελεύθερος χάρις στην προστασία και την κάλυψη που δίνουν στην σπείρα, μπάτσοι-δικαστές-πολιτικοί.

-Ο θόρυβος Φλοόδα που γίνεται τελευταία για τους δικαστές έχει σαν στόχο την απόκρυψη του αληθινού τους ρόλου, και όχι μόνο στα ναρκωτικά, όπως και πριν 4 χρόνια, στις 21/5/1988 που χτυπήσαμε το κέντρο διακίνησης και εμπορίου ηρωίνης "Βικτώρια" και το διπλανό Γ' Αστυνομικό τμήμα που το προστάτευε, επιστρατεύθηκαν οι δήμαρχοι για την οργάνωση δήθεν της μάχης ενάντια στα ναρκωτικά, με αποτέλεσμα-στόχο την αδρανοποίηση όλων των λαϊκών αυτόνομων πρωτοβουλιών που τότε είχαν αρχίσει.

-Εκατό κιλά ηρωίνης ΔΙΑΚΙΝΟΥΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ, από 10.000 βαποράκια σ' όλη την Ελλάδα, κοντά 36 τόννοι το χρόνο ΚΕΡΔΟΣ 180 ΔΙΣ και τον πολιτικό έλεγχο εκατοντάδων προλετάρων, με την βοήθεια, την προστασία, την κάλυψη και την συμμετοχή των μπάτσων και των δικαστών.

Με τον κ. Γιγourτάκη, τους δύο υψηλόβαθμους μπάτσους και τους δικαστές που τον "εξυπηρέτησαν" θα "ασχοληθούμε" όταν οι προτεραιότητες και οι επιλογές μας το επιτρέψουν.

Επαναστατικού Λαϊνού Αγώνα-ΕΛΑ-

ΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΟ-ΚΡΑΤΙΚΟΙ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΤΑΛΤΟΛΗΣ ΠΟΥ ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΤΟΥΣ ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΤ ΗΤΑΝΕ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΣΤΗΡΙΓΜΑ ΚΑΙ ΟΠΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΥ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΥΣ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΩΡΑ ΜΑΣ.

Σήμερα, που η καθεστωτική τρομοκρατία μαζί με την συνακόλουθη ιδεολογικοπολιτική υποδούλωση στην καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ-ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ-ΘΕΙΚΗ, χαρακτηρίζουν την διακηρυσσόμενη "ΝΕΑ ΤΑΞΗ-πραγμάτων", αποφασίσαμε, σαν μια αιόδη ενέργεια επαναστατικής και λαϊκής βίας, της ενιαίας πια οργάνωσής μας, να χτυπήσουμε μια μετακινούμενη ομάδα (με "κλούβα") τρομοκρατών ΜΑΤ.

Αυτό το βίαιο-δυναμικό κτύπημα ενάντια σε μια μετακινούμενη με κλούβα διμοιρία τρομοκρατών των ΜΑΤ, έγινε σήμερα Τετάρτη 26 Φλεβάρη 1992 και ώρα 6:30 το πρωί στην οδό Αποστόλου Παύλου στην περιοχή του Θησείου.

"ΝΕΑ ΤΑΞΗ-πραγμάτων" για την Ελλάδα σημαίνει πρώτα απ' όλα την ΠΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗ ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ, ήδη αμέσως μετά τις καθεστωτικές εκλογές που έγιναν στις 5 Νοέμβρη 1989, με τις ευλογίες του διεθνοποιημένου πολυεθνικού κεφαλαίου και των υπερεθνικών διακρατικών μηχανισμών του.

Η ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ είναι ο σύγχρονος κομματικό-πολιτικός οργανισμός που έχει σαν στόχο, στις τωρινές συνθήκες, να χειραγωγεί, να ελέγχει και να καταστέλει-τρομοκρατεί τις όποιες αντιστάσεις εμφανίζονται από τους προλετάριους της σημερινής κοινωνίας. Πρόσθετη απόδειξη είναι και το γεγονός ότι ξαναμαζεύτηκαν, τώρα τελευταία, ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ, αφού τακτοποίησαν δικές τους εκρεμότητες ("δίκη"- "σκάνδαλα"- "μοίρασμα λαφύρων" κλπ.). Αναγκαστικά ξαναμαζεύτηκαν ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ οι "ΜΟΥ", όχι μόνον ή κύρια, για να αντιμετωπίσουν τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργούνται σε τμήματα του ελληνικού καπιταλιστικού κόσμου και μερίδας των συμμάχων του (τεχνοκρατών-γραφειοκρατών-κρατικοσυνδικαλιστών) από την υποβάθμιση που τους επιβάλλουν οι ΗΠΑ, η ΕΟΚ και οι άλλες σημαντικές δυνάμεις της ιεραρχίας του παγκόσμιου καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος. Αυτά είναι ανίκανοι και πολιτικά ξεπουλημένοι για να τα αντιμετωπίσουν. Το μόνο που θα κάνουν είναι να προσπαθήσουν να "περισώσουν" ότι μπορέσουν και παράλληλα να φορτώσουν και πάλι τις όποιες συνέπειες στις πλάτες των προλεταρίων, εξακοντίζοντας εναντίων τους και νέες επίσημες-ληστρικές επιδρομές στους μισθούς και τα εισοδήματά τους, όπως επίσης και "καινούργιες" τεχνικές χειραγώγησης, εξαπάτησης, ιδεολογικοπολιτικής υποταγής πλασσαρισμένες και με τις κατάλληλες δόσεις κρατικής καταστολής και τρομοκρατίας. Όλα αυτά με το περιτύλιγμα της "εθνικοπροσώνης", αυτοί ακριβώς που σαν το πολιτικό υπαλληλικό προσωπικό των ΗΠΑ, της ΕΟΚ και των παγκόσμιων πολυεθνικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων, ξεπουλάνε μαζί με την εργατική δύναμη και τους πλουτοπαραγωγικούς πόρους και δυνατότητες της χώρας και την ίδια τη γεωγραφική της υπόσταση, στο όνομα ακριβώς των "κερδών" και των "συμφερόντων" της ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ που επιβάλλει η οικονομική κυριαρχία και η πολιτική εξουσία του παγκόσμιου καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος. Δεν πρέπει να ξεχάσουμε και το γεγονός και του επίσημου και διακηρυγμένου ξεπουλήματος της ΓΣΕΕ στον ΣΕΒ και το κράτος, που έγινε στις αρχές Φλεβάρη και με την τυπική χρηματοδότησή της, από την "Εργατική Εστία" με συμφωνία του υπουργού εργασίας και των βιομήχανων στο "πάγιο αίτημα" της κρατικοσυνδικαλιστικής συμμορίας που είναι η ΓΣΕΕ. Ουσιαστικά βέβαια η ΓΣΕΕ και το σύνολο των κομματικών κρατικο-συνδικαλιστικών οργανισμών, σαν καθεστωτικοί μηχανισμοί, πάντα παίζανε το παιχνίδι του καπιταλιστικού κράτους και των κεφαλαιοκρατών, όμως τώρα με τα 2 δισ το χρόνο που παίρνουνε επίσημα και διακηρυγμένα, τους κάνει

να ξεχάσουν αιδμα και την "επετειανή απεργία", όπως την έλεγε ο Ζολώτας, να μπουν μπροστά στον "αγώνα" του καθεστώτος ενάντια στους προλετάριους και να ξεσκεπαστούν εντελώς, αιδμη και για τους πιο "τυφλούς" από κομματική εμπάθεια και καθεστωτικο-ιδεολογικοπολιτικό σιδέρωμα, προλετάριους και μη.

Η ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ σαν κομματικό-πολιτικό οργανισμός των υπαλλήλων των ΗΠΑ-ΕΟΚ-ΑΝΤ-ΟΟΣΑ κλπ, προωθεί τα σχέδια, τα προγράμματα και τις επιδιώξεις του καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού στην Ελλάδα, που υλοποιούνται:

- Με την Βορειοαμερικανική επικυριαρχία και κατοχή που είναι γενικευμένη, ενώ η Κρήτη γίνεται όλο και πιο πολύ ένα αιδμη αεροπλανοφόρο των ΗΠΑ.
- Με το ξεπούλημα των πλουτοπαραγωγικών πόρων και δυνατοτήτων της χώρας στις διεθνοποιημένες πολυεθνικές κεφαλαιοκρατικές εταιρείες και την συναιδλουθη γρήγορη περιθωριοποίησή της κάτω από την επίβλεψη της ΕΟΚ.
- Με την κατάργηση των λεγόμενων δημοκρατιών, ατομικών-κοινωνικών δικαιωμάτων, από την μια μέρα στην άλλη και με μπόλινη καθεστωτική υποκρισία, θρασύτητα και απάτη. Το γεγονός αυτό δείχνει και την πραγματική-καθεστωτική-αξία τέτοιων "δικαιωμάτων" στον καπιταλισμό. Η καθεστωτική κατημερινότητα είναι γνωστή σε όλους μας, με τρομονόμους, με περιορισμούς και κατάργηση της "απεργίας" και άλλων μορφών και τρόπων αγώνα, με ελευθερία απολύσεων, με αύξηση του χρόνου και άλλων ορίων για τις συντάξεις, με περιορισμούς ως κατάργηση δημόσιων και κοινωνικών παροχών (για την "υγεία"-για την "επαίδευση"-για τις "συγκοινωνίες" και για τόσα άλλα) με την επίσημη ληστρική επιδρομή ενάντια στους μισθούς και τα εισοδήματα των προλετάριων και την επιβολή σκληρής "λιτότητας" για τους μεν, τεράστιων "κερδών" και πλουτισμού για τους δε, με την στέρηση μισθού (απεργία), με γενικευμένη νομική και διαστική τρομοκρατία και άλλα πολλά, που συναποτελούν την άθλια καθεστωτική πραγματικότητα.
- Με την τελική "επίλυση" του Κυπριακού προβλήματος, όπως το λένε, που σημαίνει την οριστική καταστροφή της σαν ανεξάρτητης χώρας, που θα είναι στην πλήρη Βορειοαμερικανική επικυριαρχία και κατοχή (είτε "διχοτομημένη"-είτε "διαλυμένη"-είτε "ομοσπονδοποιημένη")-Ρέβαια καμία χώρα δεν έχει υπάρξει στην ουσία ανεξάρτητη μέσα στα πλαίσια του παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού-καπιταλιστικού συστήματος-. Αυτή η οριστική "λύση" του Κυπριακού θα ανοίξει και το δρόμο για παρόμοιες καπιταλιστικές-ιμπεριαλιστικές "ρυθμίσεις" και "ταχτοποιήσεις" στο Αιγαίο (και τα πετρέλαιά του), στη Θράκη, στην Μακεδονία, με το Τούρκικο καθεστώς να εξυπηρετεί τα σχέδια, τα προγράμματα και τις επιδιώξεις των ΗΠΑ και ΕΟΚ καλύτερα από ότι ο ελληνικός καπιταλισμός.
- Με την συνενοχή και συμμετοχή στην Βορειοαμερικανική και ΕΟΚική πολεμική δράση ενάντια στην Γιουγκοσλαβία, για τον κατατεμαχισμό και την πολυδιάσπαση αυτής της χώρας (με αιχμές της ΕΟΚικής ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας και του μιλιταρισμού, το Γερμανικό και το Ιταλικό κράτος, σε συνεργασία με τις κατά έθνη αστικές τάξεις ανάλογα με τα συμφέροντά τους)-τώρα στη διαδυναμία αυτή, προέκυψε και πρόβλημα ΣΚΟΠΙΩΝ και ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ενάντια στα "συμφεροντάκια" του ελληνικού καπιταλισμού, τώρα είναι που τρέχουν και δεν φτάνουν οι πολιτικοί φωστήρες της ξεπουλημένης κεφαλαιοκρατικής τάξης και των συμμάχων της, αφού την γεωγραφική υπόσταση της χώρας την βλέπουν και αυτή, όπως και το οτιδήποτε άλλο, σαν ΑΤΟΜΙΚΗ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ, που όταν τυχόν κινδυνέψει θα βάλουν τους υποτακτικούς τους (τον λαό) να την προστατεύσει και να σκοτωθεί.

Οι κεφαλαιοκράτες-τεχνοκράτες-γραφειοκράτες-κρατικοσυνδικαλιστές και όλοι οι σύμμαχοι και τα όργανά τους, θα πρέπει να πάφουν να βλέπουν σαν παντοτεινό το καθεστώς οικονομικής κυριαρχίας και πολιτικής εξουσίας τους και έτσι να καταλάβουν ότι η γεωγραφική υπόσταση μιας χώρας και της κάθε εθνότητας δεν θα είναι για πάντα ατομική τους ιδιοκτησία. -Όταν λέμε κάθε εθνό-

τητα εννοούμε βέβαια και τους Κούρδους και τους Βάσκους και τους Παλαιστίνιους και τους Ιρλανδούς και τόσους άλλους που οι "δημοκράτες" με την γνωστή απόθμην υποκρισία τους τους "έξεχασαν" όταν προκύψανε Κροάτες-Σλοβενοί-Λεττονοί-Εσθονοί και άλλοι-.

Η Βορειοαμερικανική και ΕΟΚική πολεμική δράση για τον τεμαχισμό και την πολυδιάσπαση της Γιουγκοσλαβίας έχει σαν επιδίωξη: την επέκταση "ζωτικών χώρων" επιρροής και ελέγχου των ιορρυφαίων ιμπεριαλιστικών-καπιταλιστικών δυνάμεων στα Γαλιάνια, διά μέσου της δημιουργίας αποδυναμωμένων κρατιδίων-προτεκτοράτων, έτσι ώστε να δυναμώσουν τη θέση και το ρόλο τους, μέσα πάντα, στα πλαίσια της παγκόσμιας καπιταλιστικής-ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας.

Στο κείμενο της ανακοίνωσής μας στις 16/7/91 που έγινε για τα 4 βίαια-δυναμικά χτυπήματα ενάντια σε πολυεθνικές εταιρείες βορειοαμερικανικών συμφερόντων, στη διάρκεια της επίσκεψης του πλανητάρχη-εγυληματία Μπους αναφέρεται χαρακτηριστικά: "...Ο Μπους έρχεται να επιβάλλει εκείνες τις λύσεις που θα ρυθμίζουν τα εθνικά θέματα της χώρας προς όφελος της καπιταλιστικής-ιμπεριαλιστικής κυριαρχίας και ιδιαίτερα της μακροχρόνιας βορειοαμερικανικής οικονομοπολιτικής και στρατιωτικής επιβολής στην περιοχή των Βαλκανίων και της ανατολικής Μεσογείου".

Για την επιβολή της καθεστωτικής πραγματικότητας, που σήμερα λέγεται "ΝΕΑ ΤΑΞΗ" και στο βαθμό που οι μηχανισμοί ενσωμάτωσης-εξαπάτησης-ελέγχου, που διαθέτει η ιδεολογικοπολιτική κυριαρχία του συστήματος (εκπαίδευση-θρησκοληφία, εκκλησία-μέσα μαζικής αποβλάκωσης-πρέζα κάθε είδους-συνδινάτα-διανοούμενοι από και προς όλες τις κατευθύνσεις-κόμματα κλπ.) δεν καταφέρνουν να χειραγωγήσουν αποτελεσματικά τις λαϊκές και κοινωνικές αντιστάσεις, έρχεται η αστυνομοκρατική βία και τρομοκρατία να "λειτουργήσει" σαν ο αποφασιστικός παράγοντας "σταθεροποίησης" και "κοινωνικής τάξης και ηρεμίας", δηλαδή της βίαιας υποταγής συγκεκριμένων ατόμων και συλλογικών κινήματων στην κρατική εξουσία και στην καθεστωτική νομιμότητα-ηθική-δικαιοσύνη.

Οι παρακολουθήσεις, ο χαφιεδισμός, οι σιευωρίες, οι συλλήψεις-φυλακίσεις, οι ξυλοδαρμοί, τα βασανιστήρια κρατουμένων, η ψυχολογική βία και οι ενβιασμοί, οι προβοκάτσιες, η δολοφονική μανία ενάντια στο λαϊκό κίνημα όταν πάει να σηκώσει κεφάλι, οι εύκολες δολοφονίες προλετάρων με την ταμπέλα του "ποινικού"-και κύρια εκείνων που δεν μπαίνουν σε "κυκλώματα" του καθεστωτικού υπόκοσμου και του χαφιέδικου δίκτυου της Ασφάλειας-, η ρατσιστική και σεξιστική βία, το νταβατζελνί, η οργάνωση και η συμμετοχή και στη διακίνηση-κύρια στην "προστασία της διακίνησης"- της ηρωίνης και γενικότερα όλος ο εκχωρημένος, από το καθεστώς στους μπάτσους, έλεγχος των κυκλωμάτων της καθεστωτικής εγκληματικότητας, που με τις χ'ντρές και γνωστές ενβιαστικές αμοιβές ενισχύουν τα προνόμια και το κύρος των αστυνομοκρατικών μηχανισμών-συνθέτουν την πραγματικότητα της καπιταλιστικής εξαχρείωσης και στις δύο όψεις της, τον καθεστωτικό υπόκοσμο και τον "έντιμο" καθωσπρεπικό "πάνω κόσμο".

Με την απαραίτητη συνδρομή της καθεστωτικής δικαιοσύνης, και της οξυνόμενης δικαστικής τρομοκρατίας και δικαστηριακής δράσης που αποτελούν την άλλη όψη του νομίσματος της επίσημης-νόμιμης αστυνομο-κρατικής εγκληματικότητας, τα χιλιάδες εγκλήματα των μπάτσων καλύπτονται νομικά-δικαστικά, νομιμοποιούνται και "δικαιώνονται" σαν τα απαραίτητα και κυρίαρχα μέσα κρατικής πολιτικής, ανεξάρτητα από το τι και ενάντια στο τι γράφουν όλα τα, αντιδραστικά στην ουσία και το περιεχόμενό τους, κουρελόχαρτά τους (νόμοι-σύνταγμα κλπ.) και ανεξάρτητα από τα φούμαρα που πουλάνε οι διάφοροι τσαρλατάνοι προοδευτικοί του σαλονιού περί "δημοκρατικών δικαιωμάτων".

Ανάμεσα στα τμήματα του αστυνομικού-τρομοκρατικού μηχανισμού ένα από τα πιο βρωμέρα και εγκληματικά είναι τα ΜΑΤ και γι' αυτό πάντα συσσωρεύουν το πιο ξενάγαρο και μεγαλύτερο λαϊκό μίσος.

Τα ΜΑΤ σπάνε κεφάλια, δολοφονούν διαδηλωτές και περαστικούς, καίνε ζωντανούς, σκατεύουν στο ξύλο χιλιάδες διαδηλωτές, απεργούς και άσχετους περαστικούς, βασανίζουν συλληφθέντες μέσα στις "κλούβες" τους-ενοχλούν με κάθε τρόπο και βωμολοχούν ενάντια σε γυναίκες-σε νέους-σε ταλαιπωρημένους και στήνονται κλαρίνο μπροστά στους μεγαλόσχημους. Δεν υπάρχει πια κοινωνικός χώρος ή τομέας της καθημερινής ζωής που να μην υφίσταται την μόνιμη παρουσία τους και τις συνεχείς τρομοκρατικές επιδρομές τους.

Να ένα ελάχιστο μόνο δείγμα των ανδραγαθιών τους:

Προστασία των απεργοσπαστών, βία-συλλήψεις ενάντια σε απεργούς αγρότες, μεταλλωρύχους /π.χ. από παλιά Μαντέμ Λάινο-Μαντούδι/ άλλους εργάτες, ναυτεργάτες, οικοδόμους, εργάτες στους δήμους, μισθωτούς που η σύγχρονη νεοδημοκρατική δεξιά πετάει στο δρόμο μέσα από το μεγάλο ξεπούλημα /την λεγόμενη ιδιωτικοποίηση/ που επιβάλλουν τα ντόπια αφεντικά και οι Βορειοαμερικανοί και ΒΟΚΙνοι επικυρίαρχοι /π.χ. Λεωφορεία ΟΣΕ το Σεπτέμβριο του '90, Ολύμπια Κετερίγκι τον Οκτώβρη του '90, ΕΑΣ τον Μάρτη του '91, ΕΒΟ Ιούνη και Οκτώβρη '91, μέσα στο νοσοκομείο Παίδων Α. Σοφία Οκτώβρη '91, -γενικότερα ΔΕΚΟ και λεγόμενες προβληματικές όπως Αιγαίο-Βόμβυξ-Βομβυκρύλ και άλλα το Μάη του '90/ κατ'επανάληψη ενάντια σε άλλους μισθωτούς του δημόσιου και ευρύτερα δημόσιου τομέα /καθηγητές-δασκάλους-μισθωτούς ΔΕΗ/ τραπεζίκους, ανέργους, συνταξιούχους, ακόμη και ενάντια στους τυφλούς και τους ανάπηρους.

-Βία-συλλήψεις ενάντια σε φοιτητές /παραβιάσεις του πανεπιστημιακού Άσους/ και μαθητές /όπως π.χ. τον περασμένο Γενάρη με αποτέλεσμα να καούν 4 άνθρωποι μέσα στο κτίριο του Κ. Μαρούση από τη φωτιά που άναψαν τα δακρυγόνα-χημικά τους που ρίχτηκαν κατά εκατοντάδες ενάντια στους μαθητές του κινήματος των καταλήψεων, τους φοιτητές και τους άλλους νέους στην διάρκεια της διαδήλωσης διαμαρτυρίας για το φόνο από τραμπούκους της ΟΜΝΕΔ του καθηγητή Ν. Τεμπονέρα και όπως πιο πρόσφατα, τον Οκτώβρη, όταν σκιάτεψαν στο ξύλο, μαζί με τους λεγόμενους "αγανακτισμένους πολίτες" τους μαθητές του κινήματος των καταλήψεων και έκαψαν/ πάλι με τα δακρυγόνα-χημικά τους /αυτή τη φορά το Πολυτεχνείο, και πιο πρόσφατα το Νοέμβρη του '91 όταν συνέλαβαν και σκιάτεψαν 33 αφισοκολλητές που επιχείρησαν να πουν την μόνη αλήθεια, ότι δηλαδή τα ΜΑΤ έκαψαν το Πολυτεχνείο, όπως είχε κάνει το 1973 και η τότε κυβέρνηση της Χούντας.

-Βία ενάντια σε πολιτικές κινήσεις-πολιτικές αντιιμπεριαλιστικές διεθνιστικές και αντιφασιστικές κινήτοποιήσεις /π.χ. επίθεση στην πορεία του '80 για το Πολυτεχνείο με νεκρούς τον Ι. Κουμή και Σ. Κανελλοπούλου, το '85, στην πορεία για το Πολυτεχνείο με νεκρό τον Μ. Καλτεζά, στην αντιφασιστική-αντιρατσιστική κινήτοποίηση κατά της επίσκεψης του γάλλου φασίστα Λε Πεν, στην αντιιμπεριαλιστική σύγκρουση στα Χανιά τον Ιούλη του '90/ και ενάντια σε πολιτικούς πρόσφυγες όπως π.χ. τους Κούρδους τον περασμένο Μάρτη.

-Τρομοκρατική παρουσία βία-καταλήψεις οικισμών-συλλήψεις όπως η πρόσφατη, μέσα στο Γενάρη, ρατσιστική επιδρομή στην τσιγγάνικη συνοικία Βλυχώ Μεγάρων, όπως στην Αρραβυσό τον Νοέμβρη του '89 και στα Κοκκινόγεια Δράμας τον Δεκέμβρη του '90, ενάντια στα εκεί τοπικά κινήματα και αγώνες και στο Μαρούσι και στου Ζωγράφου παλιότερα και στη Ρεμματιά Χαλανδρίου σχετικώς πιο πρόσφατα ενάντια στα κινήματα γειτονιάς και προστασίας του περιβάλλοντος, από την κερδοσκοπική μανία των κάθε είδους "επιχειρηματιών".

-Βασανιστήρια και δολοφονική μανία ενάντια στους αγώνες των φυλακισμένων /π.χ. στην Αλικαρνασσό και στις φυλές Αγίου Στεφάνου Πάτρας τον Νοέμβρη του '90, στην 4η πτέρυγα Κορυδαλλού τον Δεκέμβρη του ίδιου χρόνου, στην 3η πτέρυγα Κορυδαλλού τον περασμένο Οκτώβρη.

-Ρατσιστική και σεξιστική βία και εξευτελισμοί ενάντια σε μετανάστες και κάθε είδους περιθωριακούς.

-Τρομοκρατική επίδειξη δύναμης -βίαιη καταστολή- συλλήψεις στα γήπεδα.

-Τρομοκρατία-ξύλο-συλλήψεις ενάντια σε νέους ανθρώπους στους χώρους διασκέδασής τους, την ίδια στιγμή που κάνουν πλάτες στους πρεζέμπορους.

Απέναντι σ' αυτόν τον επίσημο-νόμιμο καθεστωτικό, εγκληματικό μηχανισμό, που επιβάλλει με την πιο ασύδοτη και τρομοκρατική βία τα συμφέροντα και τις επιλογές του καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού πάνω στους σύγχρονους προλετάρους, δεν μπορεί να υπάρξει πολιτική απάντηση και αντιμετώπιση χωρίς την αναγκαστική χρήση της επαναστατικής και λαϊκής βίας.

Στην ανακοίνωσή μας στις 23/24 Ιούνη '91 για το βίαιο χτύπημα ενάντια στην ομάδα ασφαλιτών-χαφιέδων στα Εξάρχεια, γράφαμε ότι: "...και στο μέλλον και χωρίς προειδοποίηση θα χτυπήσουμε τους μηχανισμούς καταστολής και καλούμε και άλλες ομάδες αγωνιστών να οργανωθούν και να εξασφαλίσουν τις προϋποθέσεις για βίαια-δυναμικά χτυπήματα ενάντια στους μπάτσους και στις ιδιοκτησίες τους..."

Σήμερα, πραγματοποιώντας ένα ακόμη βίαιο χτύπημα-συνέχεια και όλων των άλλων που έχουν γίνει από το 1974 μέχρι τώρα- ενάντια στους αστυνομοκρατι-

ιούς μηχανισμούς, επαναλαμβάνουμε για μια ακόμα φορά πως και στο μέλλον και χωρίς προειδοποίηση θα ξαναχτυπήσουμε τους εγκληματικούς μηχανισμούς καταστολής και καλούμε και άλλες ομάδες να δουλέψουν στην ίδια κατεύθυνση.

Με την ενέργειά μας αυτή θέλουμε να θυμίσουμε και να πούμε στους προλετάριους της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας και σε όλους δεν υποτάσσονται και δεν βολεύονται με την "ΝΕΑ ΤΑΞΗ πραγμάτων":

1) Εντός από την αναγκαιότητα, υπάρχει και η δυνατότητα να χτυπηθεί και με σχετική απλά μέσα, το κράτος και οι τρομοκρατικοί μηχανισμοί του, από κάθε ομάδα αγωνιστών, που θα θελήσει να κάνει αυτή την πολιτική επιλογή αντίστασης.

2) Οι ρεφορμιστικές και ειρηνιστικές φλυαρίες και απάτες έχουν στόχο να παραπλανήσουν ή/και να υποτάξουν όποιον πάει να σηκώσει κεφάλι και όχι μόνο δεν αποδυναμώνουν αλλά στηρίζουν και ενισχύουν τους τρομοκρατικούς μηχανισμούς της κρατικής εξουσίας. Γιατί ο "σεβασμός" ή/και η υποταγή στην νομιμότητα, όταν αυτή η νομιμότητα σημαίνει καπιταλιστική και ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση, αουδασία και ατιμωρησία των εγκληματικών μηχανισμών καταστολής, σημαίνει υποταγή του καθενός μας και όλου του λαϊκού και επαναστατικού κινήματος στην εκμετάλλευση και την αουδασία. Άλλωστε, η καθεστωτική νομιμότητα σημαίνει πως για το επαναστατικό και το λαϊκό κίνημα οτιδήποτε ήταν νόμιμο χτες σήμερα είναι παράνομο, ενώ όλες οι "έκνομες" δραστηριότητες των αφεντικών και των οργάνων τους, πάντα καλύπτονται ή/και νομιμοποιούνται-δικαιώνονται. Αυτό το δείχνει μόνιμα η καθεστωτική καθημερινότητα που όλοι μας γνωρίζουμε.

3) Είναι εμπαιγμός, όλες οι πολυλογίες: για δήθεν μεταρρυθμίσεις προς όφελος του λαού από την μεριά του εξαχρεωμένου καπιταλιστικού καθεστώτος-για "καλό" και "κακό" καπιταλισμό-για "σιάνδαλα" και "κάθαρση". Δέστε τι τελικά έπραξε όλος αυτός ο σιφετός των έντιμων πολιτικών, πνευματικών ανθρώπων και των μεγαλοειδοτών, που επί τόσα χρόνια ξεφωνίζανε "για κάθαρση" εξαπατώντας "πολυφωνικά" τους προλετάριους για την χειραγώγησή τους και την υποταγή τους στην καθεστωτική ιδεολογική κυριαρχία και για την εξυπηρέτηση δικών τους ιδιαίτερων πολιτικών και ιδιωτικών κεφαλαιοκρατικών συμφερόντων.

Αντί άλλης τωρινής αναφοράς θέλουμε να θυμίσουμε με δύο μόνο αποσπάσματα ανακοινώσεών μας το Δεκέμβρη του 1988 και το Γενάρη του 1989, ποια ήταν η πολιτική θέση και αντιμετώπισή μας σχετικά με τα "σιάνδαλα" και την "κάθαρση":

α. Στην ανακοίνωση του Ε.Λ.Α. στις 2 Δεκέμβρη 1988 για τα τρία βίαια-δυναμικά χτυπήματα ενάντια στα γραφεία του Ελληνικού Κέντρου Παραγωγικότητας (ΕΛΚΕΠΑ) στο Μαρούσι, στα γραφεία της αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕ) στο Κολωνάκι και στα κεντρικά γραφεία της ΕΟΚ γράφαμε: "...Μέσα σ' αυτή την κοινωνική-πολιτική πραγματικότητα της ΕΟΚικής επικυριαρχίας, το σύνολο των καθεστωτικών πολιτικών οργάνων, προσπαθώντας συνέχεια να παρασέρνει, να αποπροσανατολίζει και να εξαπατάει τους προλετάριους, ασχολείται αποκλειστικά με τα "Σιάνδαλά" του, με την "Κάθαρσή" του και τις "Εκλογές" του.

Η αλήθεια είναι πως το μόνο πραγματικό ΣΚΑΝΔΑΛΟ που υπάρχει και χρειάζεται καθάρση είναι: η συνεχιζόμενη οικονομική κυριαρχία και πολιτική εξουσία των κεφαλαιοκρατών, των γραφειοκρατών, των τεχνοκρατών και των κρατικοσυνδικαλιστών, που συναποτελούν τον τοπικό-ελληνικό-κρατικό μηχανισμό σαν περιφερειακό παράρτημα του ενιαίου καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος, που είναι και λειτουργεί κάτω από την επικυριαρχία του βορειοαμερικανικού και του ΕΟΚικού καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού κέντρου αποφάσεων.

Τα λεγόμενα "σιάνδαλα" που συνέχεια "ανακαλύπτουν" όλες μαζί οι καθεστωτικές δυνάμεις στην ουσία δεν είναι άλλο από τις συγκεκριμένες και συνεχείς εκδηλώσεις, λιγώτερο ή περισσότερο έντονες και οξυμένες, των όρων λειτουργίας όπως και των προϋποθέσεων και συνεπειών της κυριαρχίας-εξουσίας του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού καθεστώτος. Η "σιανδαλοπληξία", είναι η προσπάθεια του καθεστώτος να μυθοποιήσει και έτσι να αποκρύψει την άθλια καθεστωτική πραγματικότητα, ώστε να μπορεί να παρακάμπτει και να απονευρώνει τους ταξικούς αγώνες και τις κοινωνικές συγκρούσεις. Γι' αυτό καμιά ανάγκη δεν έχουν οι προλετάριοι από καμιά "ΚΑΘΑΡΗ" του

καθεστώς". Η μόνη ανάγκη που υπάρχει είναι: να εμποδίζεται η "ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΗ ΚΑΘΑΡΣΗ" και παράλληλα να επιδιώκεται η ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗ ΤΟΥ ΣΛΗΠΙΣΜΑΤΟΣ -ΤΟ ΕΞΕΚΕΝΗΑΣΜΑ-Η ΔΙΑΛΥΣΗ-Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ και το ΞΕΠΕΡΑΣΜΑ του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού καθεστώτος στην κατεύθυνση και με την προοπτική της επαναστατικής κοινωνικής και πολιτικής αλλαγής..."

- β) Στην ανακοίνωση της Ε.Ο. ΙΝ ΜΑΗ στις 8 Γενάρη 1989 για την εκτέλεση στις 22 Γενάρη 1989 του αντιστασιακού του Αρείου Πάγου Αναστάσιου Βενάρδου γράφαμε: "...Στο σημείο αυτό κρίνουμε αναγκαία μια σύντομη τοποθέτησή μας πάνω σ' όλες αυτές τις υποθέσεις που λέγονται σκάνδαλα και για τις οποίες ζητείται θορυβώδης καθαρή απ' όλο το φάσμα των καθεστωτικών δυνάμεων, από τη δεξιά δηλαδή μέχρι και την παραδοσιακή αριστερά αλλά και μεγάλο μέρος της ακροαριστεράς. Αυτό που ονομάζεται σκάνδαλο δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αιμαία λειτουργία των καπιταλιστικών οικονομικών και κοινωνικών νόμων. Το υπ' αριθμό Ι σκάνδαλο είναι η ύπαρξη του εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού καθεστώτος.

Σε μια κοινωνία όπου η επιδίωξη του μέγιστου κέρδους αποτελεί τον νιγητήριο άξονά της και όπου η ατομική ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής είναι κερή και απαραβίαστη, το κεφάλαιο πάντα θα επιλέγει το μέγιστο απόδοτικό της ανεξάρτητα από νόμους και φραγμούς, πάντα θα βρίσκει τρόπους να διαφυλάσσει τα κέρδη του στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, πάντα θα επιδιώκει να διεισδύει σε στρατηγικούς από πολιτική άποψη τομείς που του εξασφαλίζουν τα αναγκαία πολιτικά στηρίγματα, πάντα θα ληστεύει τα χρήματα του λαού μέσω του πιστωτικού συστήματος δημόσιου ή ιδιωτικού. Αν η απόδοση κεφαλαίων δεν είναι επιπλέον στην Ελλάδα οι καπιταλιστές θα τα πάνε εκεί που είναι επιπλέον, θα φροντίσουν να φοροδιαφύγουν - και έχουν πολλούς τρόπους - θα χρηματίσουν πολιτικούς και διοικητικούς παράγοντες για να πάρουν την α ή την β μεγάλη δουλειά ή για να πάρουν δάνεια. Στον καπιταλισμό δεν υπάρχει νόμιμο ή παράνομο κέρδος όπως δεν υπάρχουν καλοί και κακοί καπιταλιστές. Υπάρχουν καπιταλιστές και καπιταλιστής σημαίνει κομπίνα και επιδίωξη του μέγιστου κέρδους. Ο διαχωρισμός αυτός, καλοί-κακοί καπιταλιστές, νόμιμο-παράνομο κέρδος, όχι μόνο είναι πολιτικά παραπλανητικός, αφού εντρέπει τις αυταπάτες για "καλό" καπιταλισμό, αλλά είναι επίσης μια ηλίθια μιροαστική και λαϊκίστικη αυταπάτη. Το ίδιο παραπλανητικός είναι και ο λαϊκίστικος φαρισαϊσμός για καθαρή. Καθαρή δεν υπάρχει την στιγμή που παραμένουν αλώβητοι οι νόμοι λειτουργίας του εκμεταλλευτικού καπιταλιστικού καθεστώτος. Υπάρχει μονάχα ανατροπή και καταστροφή του. Και για όσους θα σπεύσουν να μας πουν ότι αυτά τα σκάνδαλα μόνο στην Ελλάδα συμβαίνουν τους θυμίζουμε την Δόνηντ για παράδειγμα στη Δ. Γερμανία ή το "σκάνδαλο των χρυσών φυλακών" στην Ιταλία ή τα "σκάνδαλα" της οικογένειας Μπρέζνιεφ στην ΕΣΣΔ ή την ανάμειξη της CIA και του Αμερικανικού Πενταγώνου στο "σκάνδαλο" κοκαΐνης - Νοριέγια ή το πρόσφατο οικονομικο-πολιτικό "σκάνδαλο" στην Ιαπωνία κλπ. κλπ. Οι μόνες διαφορές που μπορούν να υπάρξουν αφορούν την επίδραση των εθνικών ιδιαιτεροτήτων και του βαθμού ανάπτυξης στη μεθόδευση (αλλά όχι στην ουσία) της οικονομικής και πολιτικής κομπίνας..."

- 4) Στην ίδια κατεύθυνση παραπλάνησης, για την επιβολή της καθεστωτικής ιδεολογικής κυριαρχίας, με τις μεγαλοστομίες για μεταρρυθμίσεις, δημοκρατικά δικαιώματα, καθαρή κλπ. κινούνται και σήμερα, αφ' ενός με τις εθνικιστικές κορώνες και αφ' ετέρου με τον φαινομενικά αντίθετο, αλλά στην ουσία συμπληρωματικό, υπερεθνικό κοσμοπολιτισμό που μπορεί να εμφανίζεται και σαν, δήθεν, "διεθνισμός".

Ο εθνικισμός και ο σωβινισμός προωθείται από όλους εκείνους που έχουν στηρίξει και στηρίζουν την υποταγή στην "ΝΕΑ ΤΑΞΗ πραγμάτων", δηλαδή απ' αυτούς που στηρίζουν την αιτία αυτού που σαν αποτέλεσμα, δήθεν, πολεμούν, ενώ βέβαια στην πραγματικότητα, όχι μόνο δεν το πολεμούν αλλά αντίθετα, το ενισχύουν (ανατροφοδοτώντας το μάλιστα) σύμφωνα με τα σχέδια, τα προγράμματα και τις επιδιώξεις των καπιταλιστών-ιμπεριαλιστών.

Από την άλλη μεριά ο υπερεθνικός κοσμοπολιτισμός με ή χωρίς και την ταμπέλα του, δήθεν, "διεθνισμού" "προλεταριακού" ή άλλου, σημαίνει, στην πρά-

ξη, την ουσιαστική υποταγή ως εξαφάνιση της εθνικής λαϊκής ιδιομορφίας και ιδιαιτερότητας μέσα σε μια παγκόσμια "σούπα" μαζοποιημένων προλετάρων χω-
ρίς κανένα ξεχωριστό χαρακτηριστικό, πράγμα που προφανώς ευνοεί την ΡΑΧ
AMERICANA και την "ΝΕΑ ΤΑΞΗ πραγμάτων" και σίγουρα ανατροφοδοτεί τον εθνι-
σμο-σωβινισμό που αφήνεται έτσι απερίσπαστος να καλλιεργεί και να γιγα-
ντώνει αντιθέσεις και διαφορές σε αντεπαναστατικές κατευθύνσεις και λύσεις.
Να γιατί στην ουσία τους, εθνικισμός και υπερεθνικό-κοσμοπολιτισμός είναι
όχι ανταγωνιστικές αλλά συμπληρωματικές πολιτικές για την μόνιμη υποταγή
μας στην καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική οικονομική κυριαρχία και πολιτική
εξουσία.

Υπάρχουν πραγματικές διαφορές και αντιθέσεις και μέσα απ' αυτές ^{και μ' αυτές} χρειάζεται
να βρίσκουμε την δυνατότητα για πρακτικές που να ευνοούν επαναστατικές
προοπτικές και παράλληλα να μην εγκλωβιζόμαστε στα καθεστωτικά και παραπλα-
νητικά "δίληματα" κανενός είδους, ούτε να δεχόμαστε τους όρους που βάζουν
οι "δυνάμεις" τους εσωτερικές αντιθέσεις, πραγματικές ή/και φαινομενικές.

Το "παίχνιδι" της φαινομενικής αντίθεσης όσο και των "δυνάμεων" τους πραγμα-
τικών καυγάδων-όπως και τόσα άλλα, των διαφόρων εκφάνσεων της καθεστωτικής
πραγματικότητας όπως είναι οι νοματικοί ανταγωνισμοί στα πλαίσια της
ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ, όπως είναι οι ραδιοφωνικές-εκδοτικές αψιμαχίες
κλπ.-γενικότερα, εκτός από τις ιδιωτικές καθεστωτικές αντιθέσεις που υπάρ-
χουν, για ισχύ και για διαχείριση της εξουσίας, -κυρία εξυπηρετεί την
ευκολότερη υποταγή μας στην ιδεολογική κυριαρχία που επιβάλλει το καθε-
στώς δια μέσου μιας υποτιθέμενης πολυφωνίας -που στην ουσία είναι πλήρης
ομοφωνία στους σκοπούς- γιατί μ' αυτήν χρησιμοποιεί περισσότερους και
διαφορετικούς δίαυλους χειραγώγησης και ελέγχου για διαφορετικά τμήματα
του κόσμου και για τις διαφορετικές αντιλήψεις και αντιληπτικότητες που
υπάρχουν μέσα στη σημερινή ελληνική κοινωνία.

- 5) Απέναντι και ενάντια στην καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική οικονομική κυριαρ-
χία και πολιτική εξουσία και στην άθλια πραγματικότητα που αυτή δημιουργεί,
η μόνη διέξοδος για τους σημερινούς προλετάρους, είναι η συγκρότηση
λαϊκού κινήματος με αντικαθεστωτική και επαναστατική προοπτική.

Για ένα τέτοιο κίνημα απαραίτητες προϋποθέσεις είναι:

- α. Ο πλήρης απεγκλωβισμός από τον καθεστωτικό-νοματικό και κρατικοσυνδι-
καλιστικό έλεγχο.
β. Το χτύπημα του συντεχνιασμού και του σκέτου συνδικαλισμού.
γ. Η σύνδεση των επιμέρους πολιτικών πρωτοβουλιών και η αντιιεραρχική
αυτο-οργάνωση με αναγκαίο στοιχείο της την εξασφάλιση προϋποθέσεων
και δυνατοτήτων για παράνομη και δυναμική αντικαπιταλιστική-αντιιμπε-
ριαλιστική πρακτική.

ΝΑ ΧΤΥΠΑΜΕ ΜΕ ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ ΤΑ ΣΤΗΡΙΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΤΗΣ "ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ"

Ο αγώνας συνεχίζεται

Τετάρτη 26 Φλεβάρη, 1992

Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας-ΕΛΑ-

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Με την ανακοίνωση για το χτύπημα του ΚΑΝ-ΚΑΝ που έγινε την Τετάρ-
τη 19/2/92 την ώρα που διασκέδαζαν οι ανθρωποφύλακες και βασανιστές των
φυλακών, ΑΠΟΚΑΛΥΨΑΜΕ ΟΤΙ ο Γιουρτάκης μαζί με συγκεκριμένους μπάτσους,
πολιτικούς και δικαστές αποτελούν μία από τις μεγαλύτερες σπείρες δια-
κίνησης και εμπορίας ηρώνης.

Κι' αν κανείς είχε κάποια αμφιβολία, ΜΕΤΑ την ΣΥΝΟΛΙΚΗ απόκρυψη της
αποκάλυψης από όλα τα ΜΜΕ του καθεστώτος και την ΣΥΝΟΛΙΚΗ τους προσπά-
θεια συνειδητής παραπλάνησης και διαστρέβλωσης αυτής της ενέργειας
τόρα δεν πρέπει να έχει καμιά.

Τρίτη 17 Μάρτη 1992

Σήμερα για άλλη μια φορά επιλέξαμε και πραγματοποιήσαμε ένα ακόμη βίαιο-δυναμικό χτύπημα ενάντια σε αυτοκίνητα-μέσα στελεχών της ΕΟΚικής επικυριαρχίας στην Ελλάδα. Το χτύπημα αυτό ενάντια σε αυτοκίνητα των Υπαλλήλων-στελεχών που με ιδιαίτερο ζήλο προωθούν και εφαρμόζουν σαν "εργαζόμενοι" διπλωμάτες, τα σχέδια και τις επιδιώξεις της ΕΟΚικής επικυριαρχίας στην χώρα μας είναι συνέχεια των βίαιων-δυναμικών χτυπημάτων που έχουμε πραγματοποιήσει από το 1974 μέχρι σήμερα ενάντια σε καπιταλιστικούς-ιμπεριαλιστικούς στόχους.

Στην ανακοίνωσή μας στις 2 Δεκέμβρη 1988 που συνόδευε τα βίαια-δυναμικά χτυπήματα ενάντια:

1. Στο κεντρικό κτίριο του ΕΛΚΕΠΑ (Ελληνικό Κέντρο Παραγωγικότητας), στο Μαρούσι
2. Στα γραφεία της αντιπροσωπείας της Ε.Τ.Ε. (Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων) στο Κολωνάκι, και
3. Στο κεντρικό κτίριο της ΕΟΚ στην οδό Β. Σοφίας και Ηρώδου Αττικού, αναφέραμε:

"...Η ΕΟΚική επικυριαρχία, συμπληρώνοντας την Βορειοαμερικανική, είναι εκείνη η συνθήκη που διευκολύνει τις πολυεθνικές εταιρείες και τους κεφαλαιουκράτες, γραφειοκράτες, τεχνοκράτες και κρατικοσυνδικαλιστές να παγιώνουν τις θέσεις τους και να οργανώνουν την καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση, που της έχουν δώσει το όνομα εκσυγχρονισμό, σε όλο πιο περίπλοκη, αποπροσωποποιημένη και επιστημοτεχνική ηλεκτρονική διαδικασία, που παράλληλα ευνοεί την καλλιέργεια νοοτροπίας και συμπεριφοράς συντεχνιακού χαρακτήρα. Συγκεντρώνουν τις γνώσεις σε ελάχιστα κεφάλια που τα έχουν δικά τους ή στην αποικιστική χρήση τους και τις στερούν συστηματικά και οργανωμένα από όλους. Συμβάλλουν ουσιαστικά στην μεθοδική μείωση της πραγματικής και της διαπραγματευτικής δύναμης των προλεταρίων και μεταβιβάζουν την πολιτική τους θέληση και δύναμη στα κρατικοποιούμενα συνδικάτα, έτσι που να τους μετατρέπουν ουσιαστικά σε ζητιάνους μιας "θέσης εργασίας" - κεντρικό σύνθημα όλων των καθεστωτικών οργανισμών- που για να την αποκτήσουν, δηλαδή για να μπορούν να επιβιώσουν και ίσως, αν ξεπουληθούν και ταυτιστούν με τις επιδιώξεις των αφεντικών να κερδίσουν και μερικά "προνόμια", χρειάζεται να δώσουν όχι μόνο την εργατική τους δύναμη αλλά και να ξεπουλήσουν ολόκληρη την κοινωνική και προσωπική οντότητά τους στα αφεντικά, στους διευθυντές, στους σύγχρονους εργατοπετέρες.

Η ολοκλήρωση της ένταξης του ελληνικού καπιταλιστικού κράτους κάτω από την ΕΟΚική επικυριαρχία μέχρι το 1992 στην πράξη σημαίνει, την όλο και μεγαλύτερη και πιο οξυμένη κοινωνική και ταξική εξαθλίωση, για όλους τους προλεταρίους της σημερινής κοινωνίας και πιο συγκεκριμένα για τη χώρα μας, που προορίζεται να έχει τις ακριβότερες τιμές και τους χαμηλότερους μισθούς. Ας μην ξεχνάμε την καθημερινότητα των τελευταίων χρόνων, που το δείχνει ξεκάθαρα, ούτε και τα παραπλανητικά συνθήματα, για "φθινόθερα" προϊόντα όσο πιο βαθιά μπαίνουμε κάτω από την ΕΟΚική επικυριαρχία. Ας απαντήσει ο καθένας: "πώς έγινε "φθινόθερο" και τι, πιο και πόσο πιο "ακριβό". Η απάντηση θα δείξει το τι πρόκειται να συμβαίνει από τώρα και στο εξής και με την προοπτική και τους στόχους του ΕΟΚικού 1992..."

Στην ανακοίνωσή μας, στις 8 Δεκέμβρη 1989 που συνόδευε την ενέργεια ενάντια στα κεντρικά γραφεία της ΕΟΚ στην Αθήνα και ενάντια στο ΛΓ' αστυνομικό τμήμα και παράρτημα ασφαλείας στην Καλλιθέα γράφαμε:

"...Δεν πρέπει να μπορεί ανενόχλητη η καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική ΕΟΚική συμμορία να σχεδιάζει και να υλοποιεί τα "προγράμματα" ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΥ και ΠΑΓΙΩΣΗΣ της οικονομικής κυριαρχίας και της πολιτικής εξουσίας του συνασπισμού κεφαλαιοκρατών, τεχνοκρατών, γραφειοκρατών και κομματικών κρατικοσυνδικαλιστών ΔΥΣΗΣ και ΑΝΑΤΟΛΗΣ ενάντια στις ανάγκες, τα συμφέροντα, τις διαθέσεις και τις επιδιώξεις των εκμεταλλευόμενων και καταπιεζόμενων προλεταρίων της σημερινής κοινωνίας. Για να πραγματοποιήσουν τα σχέδιά τους επιδιώκουν να προωθούν την πολιτική αντεπανάσταση και την συντεχνιακή κοινωνική οπισθοδρόμηση, που είναι όροι για την συνέχιση της οικονομικής κυριαρχίας και της πολιτικής εξουσίας του καθεστώτός τους. Όμως ο δρόμος τους δεν θα είναι ανθόσπαρτος. Οι προλεταριοί της σημερινής εποχής, όλοι όσοι δεν θέλουν και αγωνίζονται ενάντια σ' αυτό το καθεστώς και οι οργανωμένες και

οργανωνόμενες δυνάμεις του αναδημιουργούμενου επαναστατικού και λαϊκού κινήματος, θα τους εμποδίζουν με τον αγώνα τους και με την έμπρακτη, συγκεκριμένη και μακροχρόνια προσπάθεια για την διαμόρφωση της προοπτικής για μια ριζική και επαναστατική πολιτική και κοινωνική αλλαγή..."

Στην ανακοίνωσή μας, 27 Μάρτη 1991, που συνόδευε το βίαιο-δυναμικό χτύπημα με 7 ειρηντικές και έμπρηστικές βόμβες ενάντια σε αυτοκίνητα-μέσα της αντιπροσωπείας της ΕΟΚικής Συμμορίας λέγαμε:

"... Όσον αφορά το καπιταλιστικό καθεστώς στην Ελλάδα, η εθελοδοουλεία και η πλήρης -μέχρι ηλιθιότητας- υποταγή του στις προσταγές των βορειοαμερικανικών και ΕΟΚικών επικυριαρχών δεν είναι καθόλου "έκπληξη", (όπως παριστάνουν εκείνοι που εργολαβικά έχουν αναλάβει να νομιμοποιούν και να "δικαιώνουν" αυτό το καθεστώς) και αυτό γιατί:

- α) Είναι αποτέλεσμα της μόνιμης και αυξανόμενης βορειοαμερικανικής επικυριαρχίας από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.
- β) Είναι συνέπεια της ΝΑΤΟποίησης και της ΕΟΚοποίησης της χώρας.
- γ) Είναι χαρακτηριστικά της όλης ιστορικής εξέλιξης του καπιταλιστικού καθεστώτος στην Ελλάδα, που πάντα ήταν εξαρτημένα και υποταγμένο έχοντας μια θέση στην περιφέρεια του Δυτικού κόσμου.

Όταν και όσο η περιφερειακή θέση του καθεστώτος στην Ελλάδα, του έδινε/ή και του δίνει την δυνατότητα, σε συσχετισμό με τις γενικότερες συνθήκες εξέλιξης του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος, να μπορεί και να έχει έναν σχετικά "αναβαθμισμένο", ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα, ρόλο ως προς τριτοκοσμικές χώρες -και με αυτήν την έννοια το καθεστώς στην Ελλάδα επιδιώκει να είναι καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό- πάντα αυτό γινόταν και γίνεται σε μόνιμη σχέση υποτέλειας-ιμπεριαλιστικής εξάρτησής του, από τα πιο κεντρικά κράτη του συστήματος.

Σήμερα το καπιταλιστικό καθεστώς στην Ελλάδα διαρκώς υποβαθμίζεται στην παγκόσμια καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική ιεραρχία χρεώνοντας και φορτώνοντας τις συνέπειες του ασταμάτητου καταποντισμού του, στις πλάτες των μισθωτών και των άλλων σύγχρονων προλετάρων..."

Σήμερα πια που είμαστε στο 1992 και οδηγούμαστε στο 1994 του Μαδστρυχ με κυρίαρχες τις επιλογές της ολοκλήρωσης της ΕΟΚοποίησης της χώρας μας μπορούμε να πούμε ότι τα βίαια-δυναμικά χτυπήματα των οργανωμένων και οργανωνόμενων επαναστατικών δυνάμεων ενάντια στην ΕΟΚική επικυριαρχία είναι μια συγκεκριμένη πολιτική αναγκαιότητα και πρέπει να πολλαπλασιαστούν και να ενταθούν, γιατί έχουν πια άμεση σχέση με την καθημερινή και συνεχώς αυξανόμενη ληστρική επιδρομή ενάντια στους μισθούς και τα εισοδήματα, την ανεργία, την ακρίβεια, τη στέγαση και τόσα άλλα που κατεύθονται από το διευθυντήριο των Βρυξελλών, ενάντια στους σημερινούς προλετάρους.

Η καθημερινή μιζέρια που ζούμε σαν προλετάριοι του 1992 δείχνει τον "παράδεισο" της ΕΟΚικής ένταξης που με τόσο πάθος υπερασπίζονται και εφαρμόζουν οι κεφαλαιοκράτες-γραφειοκράτες-τεχνοκράτες-κρατικοσυνδικαλιστές του "εθνικού" καπιταλισμού και ο τωρινός κομματικοπολιτικός οργανισμός του η ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ.

Στην ανακοίνωσή μας, στις 3 Απρίλη 1990, για τα βίαια-δυναμικά χτυπήματα ενάντια:

- α) Στο κτίριο που συστεγάζονται, το "Ευρωπαϊκό Κέντρο Διασύνδεσης και Πληροφοριών", και ο "Σύνδεσμος των Βιομηχάνων Βόρειας Ελλάδας", στην πλατεία Μοριχόβου στην Θεσσαλονίκη.
- β) Στο υπουργείο "Εθνικής Οικονομίας" στην πλατεία Συντάγματος.
- γ) Στα γραφεία των εργατοπετέρων της ΓΣΕΕ, στην οδό Πατησίων, και
- δ) Στο κεντρικό κτίριο του "Συνδέσμου των Βιομηχάνων" στην οδό Ξενοφώντος στην Αθήνα, αναφέραμε:

"... Στη σημερινή συγκυρία της υποβάθμισης του ευρωπαϊκού νότου απ' ενός εξ αιτίας του ανοίγματος της τεράστιας και παρθένας ανατολικής αγοράς των εκατομμυρίων φτηνών αμειβόμενων εργατών και απ' άλλου της ΕΟΚικής ολοκλήρωσης, που σημαίνει επιτάχυνση της διαδικασίας ανεμπόδιστης επέλασης και κατάληψης από το πολυεθνικό κεφάλαιο όλων των κερδοφόρων τομέων των τοπικών οικονομιών, η αναδιοργάνωση και αναδιάρθρωση αυτή αποβλέπει (διά μέσου της βελτίωσης των δυνατοτήτων κέρδους για το εγχώριο επένδυμένο κεφάλαιο) στην εξασφάλιση των καλύτερων δυνατών όρων συμμετοχής των ελλήνων κεφαλαιοκρατών,

των συμμάχων και συνεταίρων τους, στις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται στον παγκόσμιο καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό καταμερισμό εργασίας. Αυτό θα γίνει με την ολοκλήρωση της ενσωμάτωσης-απορρόφησης τους στην διεθνή των πολυεθνικών και της διά μέσου αυτών επέκτασής τους στις νέες αγορές. Αυτά ακριβώς τα συμφέροντα που προκύπτουν από την διαπλοκή των ελλήνων καπιταλιστών, των συνεταίρων και συμμάχων τους και των πολυεθνικών εταιρειών, ονδμάζαν και ονομάζουν εθνικά συμφέροντα οι πολιτικοί υπάλληλοι των κεφαλαιοκρατών, δηλαδή ΝΔ-ΠΑΣΟΚ-Συνασπισμός. (Είναι δεδομένη βέβαια η κυριαρχία των πολυεθνικών εταιρειών, κυριαρχία που εκφράζεται και με την άμεση υπαγόρευση πολιτικής τόσο από τους διεθνείς οργανισμούς του διεθνοποιημένου πολυεθνικού κεφάλαιου, ΔΝΤ-ΟΟΣΑ, όσο και από την ΕΟΚ, αλλά και από τον ίδιο τον βορειοαμερικάνο πρόεδρο στην Ελλάδα Μ. Σωτήρηχο)..."

Σήμερα πια που ολοκληρώνεται η οικονομική και πολιτική επικυριαρχία των βορειομερινικών και της ΕΟΚικής συμμορίας, με κύριο πολιτικό μοχλό την ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ, όλοι αυτοί που κλπτόνται για την εθνική μας υπόσταση είναι όλοι αυτοί που ξεπουλήσανε και ξεπουλάνε τα πάντα στις πολυεθνικές εταιρείες. Τους έχουν παραχωρήσει, την μεταποιητική βιομηχανία, την βαρεία βιομηχανία, την ενέργεια και τον φουρνιτό πλούτο, την καταστροφή και τον έλεγχο της αγροτικής παραγωγής, νησιά και εκτάσεις γης, το φυσικό περιβάλλον και τον τουρισμό, υπηρεσίες κοινωνικής ωφέλειας, τον τομέα της εκπαίδευσης, της υγείας, των κοινωνικών παροχών, των συγκοινωνιών και τόσα άλλα.

Όλα τα παραπάνω δείχνουν, για όσους έχουν ακόμα την θέληση και την ικανότητα να βλέπουν γύρω τους την υποκρισία και τον λαϊκίστικο φαρισαϊσμό όλων αυτών που παραπλανούν τους σύγχρονους προλετάριους δημαγωγώντας τους για "εθνική κυριαρχία", "εθνικό συμφέρον", για "εθνική οικονομία"..... για "εθνική Τράπεζα".

Ο εθνικισμός και ο σωβινισμός προωθείται από όλους εκείνους που έχουν στηρίξει και στηρίζουν την υποταγή στην "ΝΕΑ ΤΑΞΗ πραγμάτων", δηλαδή απ' αυτούς που στηρίζουν την αιτία αυτού που σαν αποτέλεσμα, δήθεν, πολεμούν, ενώ βέβαια στην πραγματικότητα, όχι μόνο δεν τον πολεμούν αλλά αντίθετα, τον ενισχύουν (ανατροφοδοτώντας τον μάλιστα) σύμφωνα με τα σχέδια, τα προγράμματα και τις επιδιώξεις των καπιταλιστών-ιμπεριαλιστών. Από την άλλη μεριά ο υπερεθνικός κοσμοπολιτισμός με ή χωρίς και την ταμπέλα του, δήθεν, "διεθνισμού" "προλεταριακού" ή άλλου, σημαίνει στην πράξη, την ουσιαστική υποταγή ως εξαφάνιση της εθνικής λαϊκής ιδιομορφίας και ιδιαιτερότητας μέσα σε μια παγκόσμια "σούπα" μαζοποιημένων προλεταρίων χωρίς κανένα ξεχωριστό χαρακτηριστικό, πράγμα που προφανώς ευνοεί την ΡΑΧ ΑΜΕΡΙΚΑΝΑ και την "ΝΕΑ ΤΑΞΗ πραγμάτων" και σίγουρα ανατροφοδοτεί τον εθνικισμό-σωβινισμό που αφήνεται έτσι απερίσπαστος να καλλιεργεί και να γιγαντώνει αντιθέσεις και διαφορές σε αντεπαναστατικές κατευθύνσεις και λύσεις. Να γιατί στην ουσία τους, εθνικισμός και υπερεθνικό-κοσμοπολιτισμός είναι όχι ανταγωνιστικές αλλά συμπληρωματικές πολιτικές για την μόνιμη υποταγή μας στην καπιταλιστική-ιμπεριαλιστική οικονομική κυριαρχία και πολιτική εξουσία, όπως είχαμε αναφέρει στην ανακοίνωσή μας, στις 26 Φλεβάρη 1992, που συνόδευε το χτύπημα ενάντια στους τρομοκράτες των ΜΑΤ, στο Θησείο.

Για όλους τους παραπάνω λόγους χτυπήσαμε:

α) Το αυτοκίνητο του επίσημου πρέσβη της ΕΟΚ στην Ελλάδα, με αριθμό ΥΒΡ 3144.

β) Το αυτοκίνητο της ΕΟΚικής διπλωματικής αποστολής με αριθμό ΔΣ-Ι3-2, και

γ) Το υποκατάστημα της Εθνικής Τράπεζας της Ελλάδας στην οδό Γ' Σεπτεμβρίου και Ιθάκης που συμμετέχει στην παραχώρηση της ΑΓΕΤ ΗΡΑΚΛΗΣ.

Το πόσο "εθνική" είναι αυτή η τράπεζα και πόσο "της Ελλάδας" το φανερώνει και η αναβάθμιση του πρώην διοικητή της Γερμίδα σε στέλεχος του ΟΟΣΑ.

Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας -ΕΛΑ-

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Την Τετάρτη 26 Φλεβάρη 1992 στις 6:30' το πρωί χτυπήσαμε μια μετανιούμενη με κλούβα διμοιρία τρομοκράτες των ΜΑΤ στην περιοχή του Θησείου, στην οδό Αποστόλου Παύλου. Στην εκδήλωση αυτής της ενέργειας τραυματίστηκε ο Νικήτας Τζώρτζης.

Για το άτυχο περιστατικό του τραυματισμού του Νικήτα Τζώρτζη έχουμε να πούμε ότι:

- α) Προφανώς ήταν έξω από τις προθέσεις μας και αυτό είναι φανερό από την πολιτική δράση μας εδώ και 18 χρόνια.
- β) Τώρα πια που έχουν περάσει 21 μέρες δεν μπορούμε παρά να ξαναθυμηθούμε και να τονίσουμε με πόση δυσκολία συγυράτησαν οι υπάλληλοι-όργανα του καθεστώτος, στο γυαλί και στις φυλλάδες, την ικανοποίησή τους για τον άτυχο τραυματισμό του Νικήτα Τζωρτζή, μιας και πίστευαν ότι τους έδινε την δυνατότητα να λασπολογίσουν ενάντια στην πολιτική πρακτική της λαϊκής και επαναστατικής βίας.

Μετά από 2-3 μέρες και αφού το γεγονός και ο ίδιος ο Νικήτας Τζωρτζής δεν προσφερόταν για τα σχέδια και τις επιδιώξεις τους, τον ξεχάσανε και τον αγνοήσανε. Ευτυχώς γι' αυτόν, σήμερα είναι καλά και χαιρόμαστε γιαυτό.

Τρίτη 17 Μάρτη 1992

Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας -ΕΛΑ-

Παρασκευή 20 Μάρτη 1992

Ο χαφιεδισμός πάντα εΐτανε και εξακολουθεί να είναι απαραίτητο στηρίγμα και σημαντικό όπλο για κάθε "οικονομική κυριαρχία και πολιτική εξουσία", που πηγάζει, στηρίζεται και αναπαράγει, σαν όρο (προϋπόθεση και συνέπεια) διατήρησης και επέκτασης του κοινωνικού καθεστώτος και της κρατικής εξουσίας της, την εκμετάλλευση, την καταπίεση, την μίζερια και την τρομοκρατία και όλου του λαού και όλων όσων συνηκριμμένα προσπαθούν και αγωνίζονται ενάντια τους, για μια διαφορετική κοινωνία, που δεν θα πηγάζει, δεν θα αναπαράγει και δεν θα στηρίζεται στην οικονομική εκμετάλλευση, στην κοινωνική καταπίεση και στην πολιτική τρομοκρατία.

Στην σημερινή εποχή, που ο καπιταλιστικός ιμπεριαλισμός κυριαρχεί στον πλανήτη και στην χώρα μας, εκτός από τον επίσημο-επαγγελματικό χαφιεδισμό, που είναι επιστημονικά οργανωμένος και λειτουργεί σαν ΝΟΜΙΜΟΣ-ΗΘΙΚΟΣ-ΔΙΚΑΙΩΜΕΝΟΣ εκφραστής της ιδεολογικοπολιτικής κυριαρχησης, που οι κεφαλαιοκράτες-τεχνοκράτες-γραφειοκράτες-κομματικοί κρατιοσυνδικαλιστές και όλοι οι σύμμαχοι και τα όργανά τους, εξασκούν πάνω στους προλετάριους της σημερινής άθλιας και μίζερης κοινωνικής πραγματικότητας και της όλο και περισσότερο σπίζουσας καθεστωτικής καθημερινότητας ΚΑΙ εκτός από το τεράστιο οπλοστάσιο δυνάμεων και υλικών δυνατοτήτων κάθε είδους, που αυτό το καθεστώς έχει εξαπολύσει ενάντια σε εκείνους που το αμφισβητούν, δεν το δέχονται και αγωνίζονται εναντίον του ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ ΠΑΡΟΛΑΥΤΑ δεν έχει κατορθώσει να εξαφανίσει την αντικαθεστωτική ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ούτε να εκμηδενίσει την ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ πολιτική πρακτική, για την ανατροπή του και την συναικόλουη πολιτική και κοινωνική αλλαγή, ΓΙ' ΑΥΤΟ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙ και ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙ και τον "ανεπίσημο-μαζοποιημένο" και αποκτηνωμένο κοινωνικό χαφιεδισμό, που το ίδιο το καθεστώς παράγει και θρέφει, σαν ένα ακόμη, πρόσθετο, δείγμα της αυξανόμενης κοινωνικής σπίλας του (αυτό ακριβώς χρειάζεται στον καπιταλισμό-ιμπεριαλισμό -αυτό επιδιώκει -αυτό μπορεί να κάνει και αυτό θέλει -και αυτό είναι που προσπαθεί, με όλες του τις δυνάμεις, υλικές-πνευματικές-επιστημονικές-πολιτιστικές, να κάνει, όσο περισσότερο γίνεται, για να συντηρήσει αιώνια την οικονομική κυριαρχία και πολιτική εξουσία του).

Έτσι η ΧΑΦΙΕΔΟΣΥΝΗ γίνεται κοινωνική στάση-συμπεριφορά και άμεση καθημερινή πρακτική σχετικά μεγάλων ομάδων εξαθλιωμένων, μίζερων, ηλιθιοποιημένων και απόλυτα εξατομικευμένων ανθρώπων, που την βρίσκουν σαν τρόπο για να εσωτερικεύσουν (και να καθαγιάζουν) την ηλιθιότητα της μίζερης καθημερινότητάς τους -που την εξασκούν (πάντα ενάντια στους "άλλους") σαν υποκατάστατο της ύπαρξής τους (δεν βρίσκουν άλλο "λόγο" ούτε άλλο "τρόπο" για να "υπάρχουν") -που την βλέπουν σαν την "δικαίωση" της ψυχικά αρρωστημένης οντότητάς τους, μέσα, βέβαια, στην πανηγυριτζήδικα θριαμβεύουσα ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ κοινωνική πανούκλα.

Εύκολα θα μπορούσαμε-σχετικά, βέβαια, με την συνολική έμπρακτη πολιτική δραστηριότητα που προσπαθούμε να κάνουμε-να "καθαρίσουμε", μερικούς τέτοιους υποκριτές, θρασεείς, πανικοβλημένους αυτογενίτσαρους, χωρίς βέβαια, έτσι, ΝΑ ΛΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, όπως οι καλοί μας διανοούμενοι και άλλοι τάχα μου ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ θα έσπευδαν να (μας) επισημάνουν, όπως μόνιμα και για το οτιδήποτε κάνουν (ας είναι, και πάλι, καλά, μιας και αυτοί, χρόνια τώρα, "λύνουν τα προβλήματα").

Το βέβαιο είναι, πως κατί τέτοιο θα περιόριζε αρκετά τις αρνητικές ως καταστροφικές συνέπειες, που το καθεστωτικό μίσος, η χαιρεκάνια και η μοχθηρία των "καθεστωτικών μαζάνθρωπων", φορτώνει μόνιμα (από τις παλιότερες εποχές των "κουκουλοφόρων" ως την σημερινή εποχή) πάνω στις πλέτες όσων αγωνίζονται ενάντια σ' αυτό το καθεστώς αλλά και ενάντια σ' εκείνους που έχουν αντικαθεστωτικές διαθέσεις, συμπεριφορές και ελπίδες (την "ΛΥΣΗ" του προβλήματος, όπως και όλων γενικά των προβλημάτων, όπως είπαμε, την έχουν αναλάβει εργολαβικά άλλοι). Αυτό και μόνο θα εΐτανε (είναι) ήδη κάτι πολύ σημαντικό, πράγμα που ο καθένας που δεν έχει επιλέξει την καθεστωτική ηλιθιοποίηση και αντίθετα αντιστέκεται σ' αυτήν, εύκολα το αντιλαμβάνεται.

Εκτός δε, από τον περιορισμό των αρνητικών συνεπειών από την ύπαρξη-δράση των σύγχρονων "κουκουλοφόρων", το πολύ σημαντικό όπλο (ίσως το πιο

σημαντικό στην σημερινή εποχή) που χρησιμοποιούν οι επίσημες-νόμιμες δυνάμεις καταστολής και τρομοκρατίας -ο κοινωνικός χαφιεδισμός- θα χάσει το μεγαλύτερο μέρος και της ισχύος και της αποτελεσματικότητάς του.

Πιστεύουμε ότι αυτό ακριβώς το σημείο, δηλαδή η διαπίστωση και η επισημάνση του μεγέθους της αξίας και της σημασίας που έχει ο μαζοποιημένος και "κοινωνικά ανεκτός" χαφιεδισμός, σαν μέρος του ιδεολογικοπολιτικού και άμεσα πρακτικού οπλοστασίου των επίσημων-νόμιμων κρατικών δυνάμεων καταστολής και τρομοκρατίας, έτσι όπως παραπάνω, συνοπτικά, τον καταγράψαμε, έχει υποτιμηθεί ή/και ξεχαστεί ΚΑΙ ΓΙ' ΑΥΤΟ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ όλοι να ξαναθυμηθούμε ότι: Η ΠΙΟ ΑΜΕΣΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΤΙΘΕΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΤΟΥ ΕΞΑ-ΣΚΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΝΟΠΙΟΥΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥΣ-ΝΟΜΙΜΟΥΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΟΥ. Η ΠΙΟ ΥΠΟΥΛΗ ΚΑΙ Η ΠΙΟ ΑΠΟΚΡΟΥΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΟΜΩΣ ΕΙΝΑΙ Η ΜΑΝΙΑ (Ή ΚΑΙ ΣΙΟΡ ΑΚΟ-ΜΑ) "ΚΑΤΑΔΟΞΗΣ" ΠΟΥ ΔΕΚΕΙ Ο "ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΑΝΕΚΤΟΣ" ΧΑΦΙΕΔΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝ-ΜΑΖΟΠΟΙΗΜΕΝΩΝ ΧΑΦΙΕΔΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΗΣ-ΝΟΜΙΜΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΣ.

Πάντως σήμερα, κάνοντας μία, τελείως συμβολική πρώτη κίνηση ενάντια σε κάποια απ' αυτά τα χαφιέδικα ανθρωποειδή -υποπροϊόντα της ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ "ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ" που σαν σάβανο σφίγγει την κοινωνική πραγματικότητα, θέλου-με απλά να ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ σε όλους- και σ' αυτούς που κρίνονται και σ' αυτούς που δεν κρίνονται πίσω από το δάκτυλό τους.

Γι' αυτό και σήμερα:

- α) με μία ειρηνική -εμπρηστική βόμβα καταστρέψαμε το αυτοκίνητο ΥΥΖ 6062 που ανήκει στον χαφιεδάνθρωπο Γιώργο Δημητρόπουλο, στην οδό Αγίας Λαύρας 3^η στα Μελλίσσια, και
- β) με μία ειρηνική βόμβα χτυπήσαμε το σπίτι στην οδό Ανάμντος 14 στο Θησείο που μένουν τα χαφιέδοειδή ανθρωπάκια, που με περισσή προθυμία και ταχύτητα συνεργάστηκαν με τους μπάτσους το πρωί της 26 Φλεβάρη 1992.

Πιστεύουμε ότι χρειάζεται απ' όλους μία ενεργός και μόνιμη πρακτική:

- α.-Για την αντιμετώπιση της ΧΑΦΙΕΔΟΣΥΝΗΣ, ενάντια σ' αυτόν τον τρόπο, που η καθεστωτική ιδεολογική κατακυρίαση και κυριαρχηση επιβάλλεται ενα-ντίον όλων μας.
- β.-Για την απόκρουση του ΧΑΦΙΕΔΙΣΜΟΥ και της "κοινωνικής ανοχής" που προ-σπαθεί να απολαμβάνει, όπου και όπως αυτός ενεργοποιείται και ειδηλώ-νεται, είτε από τους "επαγγελματίες" του είδους είτε από τους "περιστα-σιακούς" χρήστες του και
- γ.-Για την ενίσχυση της κάθε προσπάθειας που γίνεται με στόχο την προστασία της δυνατότητας για επαναστατική πρακτική και γενικότερα για αντικαθε-στωτική αντίσταση και ΟΛΩΝ ΕΚΕΙΝΩΝ που τις προωθούν με οποιοδήποτε τρόπο, μέσο και διάθεση-διαθεσιμότητα έχουν.

Επίσης θέλουμε, με αυτή την ευκαιρία, να προσθέσουμε:

Ας μην επαναπαύονται, τα χαφιέδικα άτομα, στις "διαβεβαιώσεις" των επίσημων "φανερών" και "κρυφών" κρατικών οργάνων καταστολής και τρομοκρατίας, ότι "εξασφαλίζουν" και "προστατεύουν" την "ασφάλειά" τους και την "ταυτότητά" τους.

Οι σκόπιμα "λαθεμένες" πληροφορίες, που στόχο έχουν την "παραπλάνηση" των "δραστών" της κάθε ενέργειας επαναστατικής και λαϊκής βίας, για: "δρόμους-διαδρομές-αναχωρήσεις" -για "σημεία και μέρη όπου τους είδαν" -για "κινήσεις που έκαναν" -για "διάφορα μεταφορικά μέσα" -για "ρούχα που φόραγαν" -για "αυτόπτες μάρτυρες" και άλλα τέτοια, μόνο για δική τους κατανάλωση είναι.

Οι εφημερίδες-ραδιόφωνα-TV και οι "λειτουργοί" τους, που το μόνο που κά-νουν πια (εκτός από την μόνιμη και σκόπιμα συνειδητή και χυδαία πρακτική σύγχυσης, συκοφαντίας και αποπροσανατολισμού) είναι να "λειτουργούν" σαν σιέτα πρακτορεία των καθεστωτικών κρατικών δυνάμεων καταστολής και τρομο-κρατίας και μάλιστα αδήλωτα, με το προσωπείο του "ανεξάρτητου" δηλαδή, πα-ρουσιάζουν τις, ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ από τις κάθε είδους αστυνομοκρατικές υπηρεσίες, διοχετευόμενες "πληροφορίες", όχι σαν τέτοιες που είναι αλλά σαν δήθεν "αντικειμενικά και δημοσιογραφικά ρεπορτάζ" ΟΥΤΕ τους χαφιέδες "καλύπτουν" ΟΥΤΕ τους ίδιους τους διευκολύνουν στο να μην είναι περιουκλωμένοι από

κάθε λογής ΝΑΖΩΡΑΙΟΥΣ, ΚΟΥΤΟΥΖΗΔΕΣ, ΖΗΣΗΔΕΣ και ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΔΕΣ. Και για να μην ξεχνιόμαστε: Η ΚΑΘΕ ΦΩΝΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΑΝΟΥΚΛΑ ΚΑΙ Η ΚΑΘΕ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΠΝΙΓΕΤΑΙ ΔΙΟΓΚΩΝΕΙ ΤΗΝ ΧΑΦΙΕΔΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΡΕΖΑ ΤΗΣ ΧΑΦΙΕΔΟΣΥΝΗΣ ΠΟΥ ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΤΑ "ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ" ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΜΕΥΟΥΣΝΟΣ.

Το "Ι70", σύγχρονο "αριθμητικό"-"τεχνικό"-"πολιτικό" σύμβολο της μαζικής προσπάθειας για καλλιέργεια του κοινωνικού χαφιεδισμού, ακριβώς όπως όλα τα τηλεφωνικά νούμερα, έτσι και αυτό, δεν παρέχει καμιά "εξασφάλιση"-"κάλυψη" αυτού που το χρησιμοποιεί, μιας και είναι πανεύκολο να εντοπιστεί και να καταγραφεί η "κλήση" και η "συνομιλία", πράγμα που γίνεται και που όλοι, χαφιέδες και μη το γνωρίζουν καλά. Πάντως το "Ι70" μπορεί να χρησιμοποιείται και από άλλους, εκτός από τους ηλιθιοποιημένους χαφιεδάνθρωπους, σαν αξιόλογο όπλο όλων μας, εναντίον τους, αρκεί αυτό να μην γίνεται επιπόλαια και οπωσδήποτε να λαμβάνεται υπ' όψη το παραπάνω γεγονός.

Τελειώνοντας, λέμε ότι ούτε η παρέλευση "μεγάλου χρονικού διαστήματος", από το κάθε συγκεκριμένο χαφιέδικο γεγονός, "εξασφαλίζει" τους κάθε είδους "επαγγελματίες" και "περιστασιακούς" χαφιέδες. Το μόνο που δικαιωματικά έχουν εξασφαλίσει είναι η καθημερινή τους μίζερη καθεστωτική αθλιότητα.

Παρασκευή 20 Μάρτη 1992

Επαναστατικός Λαϊνός Αγώνας -ΕΛΑ-

Τρίτη 31 Μάρτη 1992

Και τώρα, όπως μέχρι τώρα, η οικονομική κυριαρχία και η πολιτική εξουσία του συνσπλισμού των κεφαλαιοκρατών, γραφειοκρατών, τεχνοκρατών, κομματικών κρατικοσυνδικαλιστών και όλων των συμμάχων και οργάνων τους, στηρίζεται στους ένοπλους μηχανισμούς της κρατικής βίας, τρομοκρατίας και καταστολής και στην επιβολή της καθεστωτικής ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ-NOMIMOTHTAΣ-ΗΘΙΚΗΣ, που εξασκούνται ενάντια σε όλους τους προλετάριους της σημερινής κοινωνίας.

Οι επίσημοι-νόμιμοι ένοπλοι μηχανισμοί κρατικής βίας, τρομοκρατίας και καταστολής συνέχεια αυξάνουν και πληθαίνουν, με τις ευλογίες και την συμβολή όλων των καθεστωτικών πολιτικών δυνάμεων.

Η καθεστωτική ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ-NOMIMOTHTA-ΗΘΙΚΗ που επιδιώκει αλλά και διασφαλίζει την "αποδοχή" και την "συναίνεση" στην "νομιμότητα της κυριαρχίας" της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, στην "δίκαια εξουσία" του κρατικού της μηχανισμού και στην "ηθικά δικαιωμένη" κοινωνική πραγματικότητα που δημιουργεί η οικονομική κυριαρχία και η πολιτική εξουσία του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού καθεστώτος, έχει αναλάβει, με τις ευλογίες και τις επικλήσεις σ' αυτήν, όλων των πολιτικών δυνάμεων του καθεστώτος, να διασώσει το χλευαζόμενο "κύρος" και να τονώσει το τραυματισμένο "γόητρο" του σημερινού εκμεταλλευτικού, καταπιεστικού και τρομοκρατικού καθεστώτος. Μ' αυτό τον τρόπο, επιδιώκουν να συνεχίσουν και να αναβαπτίσουν την ιδεολογική τους κυριαρχία και έτσι να αποτρέψουν ή να απομακρύνουν χρονικά την πολιτική και ιδεολογική ήττα του καθεστώτος, που σαπίζει.

Με το σημερινό βίαιο-δυναμικό χτύπημα ενάντια στο κεντρικό κτίριο-άντρο, το λεγόμενο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ Θεσσαλονίκης, που εκφράζει και επιβάλλει την ΗΘΙΚΗ των κυρίαρχων κοινωνικών τάξεων, την NOMIMOTHTA της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης, καταπίεσης και τρομοκρατίας και την καθεστωτική ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ τους, ενάντια στους σημερινούς προλετάριους και ενάντια στις οργανωμένες και οργανωνόμενες δυνάμεις του λαϊκού και επαναστατικού κινήματος στην χώρα μας, ΘΕΛΟΥΜΕ και ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΜΕ να αποκαλύψουμε και να εμποδίσουμε τις προσπάθειες του συνόλου των πολιτικών δυνάμεων του καθεστώτος /που ΚΑΘΑΡΕΣ και ΤΙΜΙΕΣ πια μετά το "πλύσιμο" που κάνανε/, επιχειρούν την επαναβεβαίωση της πολιτικής και ιδεολογικής κυριαρχίας τους, με μοχλό την ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ και με δέξονα αναφοράς ακριβώς την καθεστωτική ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ-NOMIMOTHTA-ΗΘΙΚΗ τους.

Δεν είναι σκέτη σύμπτωση ότι δεκαετίες τώρα, αλλά με μεγαλύτερη ένταση τα 2,5 τελευταία χρόνια της ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ, όλοι μαζί οι πολιτικοί υπάλληλοι του καθεστώτος με μανία τονίζουν: ότι η δικαιοσύνη είναι ανεξάρτητη, ότι είναι άσπιλη, ότι έχουν εμπιστοσύνη στο έργο της κλπ. Όλα αυτά βέβαια είναι αληθινά αλλά μόνο γι' αυτούς και τις κυρίαρχες κοινωνικές ομάδες του καθεστώτος που εκπροσωπούν. Για τους προλετάριους όμως η πραγματικότητα και η καθημερινότητα είναι διαφορετική και αυτό φαίνεται ξεκάθαρα σε όποιους ακόμα βλέπουν ή θέλουν να δουν, την εγκληματική δράση του καθεστώτος που με πρωτοπόρους τους τρομοκρατικούς κατασταλτικούς μηχανισμούς -που τους επανδρώνουν και είναι κύρια οι ΜΠΑΤΣΟΙ και οι ΔΙΚΑΣΤΕΣ- επιβάλλουν την πολιτική και οικονομική κυριαρχία των πολυεθνικών εταιριών των κεφαλαιοκρατών και όλων των οργάνων τους.

Ας μας πουν:

- Τα 15 τελευταία χρόνια, πόσες χιλιάδες προλετάριοι κλειστήκαν ή βρίσκονται στις φυλακές για κλοπές και μικροαπάτες και πόσοι από τους μεγάλους και επίσημους-νόμιμους καταχραστές και απατεώνες; Η δικαιοσύνη τους είναι γνωστή, μεγάλες και εξοντωτικές ποινές φυλάκισης για τους "φτωχούς" και απαλλαγή-αθώωση για τους πλούσιους εγκληματίες αν μάλιστα έχουν και δικηγόρο σαν τον Λυκουρέζο.
- Τα 15 τελευταία χρόνια, πόσες χιλιάδες στην πλειοψηφία τους νέοι άνθρωποι έχουν πεθάνει από την ΗΡΩΙΝΗ και ποίους και πόσους εμπόρους ΗΡΩΙΝΗΣ έχουν τιμωρήσει;

Η δικαιοσύνη τους φτάνει μέχρι τους χρήστες και τα βαποράκια, κανένας έμπορος ΗΡΩΙΝΗΣ δεν βρίσκεται στις φυλακές τους, όλοι είναι εβυπόληπτα πρόσωπα αυτής της κοινωνίας και ξεπλένουν τα κέρδη τους σε διάφορες καθεστωτικές επιχειρήσεις κάθε είδους, και αν κατά λάθος πιάσουνε κανένα, φροντίζουν με βουλευμάτα και διάφορες δικαιολογίες να τον ελευθερώσουνε για να συνεχίζει το εγκληματικό έργο του.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο Γιγουρτάκης και οι συνεργάτες του μπάτσοι-δικαστές-πολιτικοί, που αν και καταδικασμένος ^ε 6 χρόνια κάθειρξη, όχι μόνο δεν κάθισε στην φυλακή, αλλά πήρε και χάρη για να συνεχίσει το εμπόριο της ΗΡΩΙΝΗΣ με αποκλειστικότητα τις φυλακές. Από τα κέρδη της ΗΡΩΙΝΗΣ χρηματοδοτεί και προεκλογικές εκστρατείες. Άραγε ο Κουρής και ο Κακλαμάνης το βράδι στις 19 Φλεβάρη 1992, στην συνεστίαση των ανθρωποφυλάκων και βασανιστών των φυλακών στο ΚΑΝ-ΚΑΝ παρευρέθηκαν και συνδιασκέδαζαν για να προσεταιριστούν τον Γιγουρτάκη και τα ναρκωλεφτά του για λογαριασμό του ΠΑΣΟΚ;

Την καθεστωτική ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ-ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ-ΗΘΙΚΗ την επιβάλουν και την προωθούν οι ΜΠΑΤΣΟΙ και οι ΔΙΚΑΣΤΕΣ μαζί με τους ΚΡΑΤΙΚΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ όλων των αποχρώσεων. Γι' αυτό ρωτάμε να πουν;

---Τα 20 τελευταία χρόνια, πόσες χιλιάδες εργάτες έχουν σακατευτεί και δολοφονηθεί /στα λεγόμενα εργατικά ατυχήματα/ στα εργοστάσια, στα ναυπηγεία, στα ορυχεία, στα καράβια και σε άλλους τόπους ξεπουλήματος της εργατικής δύναμης των προλετάρων και πόσους από τους κεφαλαιοκράτες και τα αφεντικά έχουν πραγματικά τιμωρήσει; Οι εργάτες-θύματα καταδικάζονται γιατί αυτοί θεωρούνται υπεύθυνοι για τα "ατυχήματα" που τους συμβαίνουν και όχι τα αφεντικά, που αν τυχόν καμιά φορά "τιμωρηθούν" στέλνουν τους πληρωμένους αντιπροσώπους τους να δώσουν για λογαριασμό της επιχείρησης κάποια χρηματική αποζημίωση.

---Τα 20 τελευταία χρόνια πόσες χιλιάδες προλετάρους έχουν τρομοκρατήσει και σακατέψει στο ξύλο και πόσους έχουν καταδικάσει για την συμμετοχή τους σε αγωνιστικές πολιτικές κινητοποιήσεις και απεργίες; Αυτού του είδους τις απεργίες, δηλαδή όλες όσες παραβαίνουν την νομιμότητα του καθεστώτος, τις κηρύσσουν παράνομες και καταχρηστικές και τα ΜΜΤ αναλαμβάνουν να προστατέψουν την νομιμότητα, την κοινωνική γαλήνη, το δικαίωμα στην εργασία των απεργοσπαστών κλπ. με τον γνωστό τρόπο.

Την δικαιοσύνη τους την έχουν νοιώσει στο πετσί τους εργάτες που δουλεύουν στην βιομηχανία, στις οικοδομές, εργάτες άνεργοι και συνταξιούχοι, αγρότες, μεταλλωρύχοι και ναυτεργάτες, μαθητές και φοιτητές, εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα και στις κοινωνικές παροχές, διαδηλωτές, αφισσοκόπητες, καταληψίες και όποιοι άλλοι προσπάθησαν και προσπαθούν να αντισταθούν στην νομιμότητα και την ηθική των αφεντικών και των οργάνων τους.

Δικαστές και κομματικοί κρατικοσυνδικαλιστές χρόνια τώρα την μόνη και μόνιμη προσπάθεια που κάνουν είναι να φορτώνουν τα καθεστωτικά αδιέξοδα και τις συνέπειές τους στις πλάτες των προλετάρων της σημερινής κοινωνίας και να τους οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στην μιζέρια και στην εξαθλίωση.

Δεν έχουμε παρά να δούμε την εξέλιξη των "αγώνων" για τις "προβληματικές" που με δικαστικές επεμβάσεις και δικαστηριακές αποφάσεις οδήγησαν ήδη στην ΑΝΕΡΓΙΑ και στα ΣΥΣΤΗΤΙΑ χιλιάδες εργάτες στο Λαύριο, στη Σύρα, στην Κοζάνη, στο Αίγιο, στο Μαντούδι κλπ. Η ίδια τύχη περιμένει και τους εργαζόμενους στα ναυπηγεία, στα τσιμεντάδικα και σε τόσες άλλες βιομηχανίες, τους εργαζόμενους στις συγκοινωνίες, στους τομείς ενέργειας, στους τομείς κοινωνικών υπηρεσιών κλπ., δηλαδή η τύχη του ΑΝΕΡΓΟΥ του "ζητιάνου μιας τσάντας τροφίμων την εβδομάδα:::.". Έτσι θα μπορούν όλοι αυτοί που είναι υπεύθυνοι για το ξεπούλημα και την ανεργία να ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ την ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ τους. /Λένε επίσημα ότι η ανεργία θα φτάσει στο 100%. Οι δήθεν εργατοπρόστατες φωνάζουν ότι ήδη είναι 190%. Άραγε αυτός που σήμερα έχει οικογένεια, δηλαδή το 800% του πληθυσμού, και βγάζει στην καλύ-

τερη περίπτωση 200.000δρχ. το μήνα συγκαταλέγεται στους ΑΝΕΡΓΟΥΣ ή ΟΧΙ; /

Αυτά και πολλά άλλα επιβάλλει η πλήρης ένταξη στην ΕΟΚ και η παγκόσμια επικυριαρχία των πολυεθνικών εταιριών, που τα συμφέροντά τους εξυπηρετούν και οι ΚΡΑΤΙΚΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΕΣ.

ΓΙΑ ΝΑ ΧΤΥΠΗΘΕΙ Η ΕΠΙΚΥΡΙΑΡΧΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΙΚΩΝ ΚΡΑΤΙΚΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΩΝ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ οι προλετάριοι της σημερινής κοινωνίας να αυτοοργανώνονται στον κάθε εργασιακό χώρο και στον κάθε τομέα της καθεστωτικής πραγματικότητας και της κοινωνικής ζωής. Αυτοοργάνωση έξω και πέρα από τις κάθε είδους "επίσημες-νόμιμες" κομματικές και κρατικοσυνδικαλιστικές οργανώσεις. Ενεργοποίηση για την αποδέσμευση από την πολιτική κηδεμονία και την ιδεολογική κυριαρχία των πολιτικών-κομματικών δυνάμεων του καθεστώτος της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και της κρατικής τρομοκρατίας. Διοργάνωση και διεξαγωγή ταξικών αγώνων και κοινωνικών συγκρούσεων, που οι ίδιοι θα διαλέξουν και θα προωθούν ενάντια στον ρεφορμισμό και τον συντεχνιασμό, για να καλλιεργείται η ταξική και πολιτική αντιπαράθεση και όχι τα σκέτα "οικονομίστικα" και δήθεν "άμεσα συμφέροντα", που καθημερινά βλέπουμε σε τι καταλήγουν και το πόσα πρόσθετα προβλήματα δημιουργούν χωρίς ποτέ να λύνουν κανένα. Ταξικός αγώνας και περιεχόμενο της κοινωνικής και πολιτικής δραστηριότητας που θα είναι ενάντια στους εχθρούς της τάξης των σημερινών προλετάριων, που είναι οι κομματικοί κρατικοσυνδικαλιστές, που εκτός από τα άλλα: α/ Έχουν φροντίσει ώστε στις "απεργιακές εκδηλώσεις" που οργανώνουν και κατευθύνουν αυτοί οι ίδιοι να πληρώνονται κανονικά, ενώ οι υπόλοιποι εργαζόμενοι να μην μπορούν να πάρουν ούτε μία δραχμή στην χρονική διάρκεια μιας τέτοιας "απεργίας", και

β/ Σε συνενόηση με τα αφεντικά οργανώνουν και στηρίζουν "απεργιακές εκδηλώσεις" με σκοπό να γίνουν απολύσεις εργαζομένων και όταν αυτό συμβεί οι κρατικοσυνδικαλιστές-εργατοπατέρες παίρνουν το ανάλογο "πριμ απολύσεων" από την επιχείρηση, που ανέρχεται στο 200% του μισθού του κάθε απολυμένου εργαζόμενου.

Την Κυριακή 5 Απρίλη, το "παιχνίδι-εκλογές" της ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗΣ, είναι αποκλειστικά δικό τους, με παίχτες τον μαζοποιημένο λαό που τον χωρίζουν σε ομάδες και που θα τον βάλλουν να πληρώσει και 1. δις από πάνω.

Όμως δεν υπάρχουν "δεξιά", "αριστερά", "ενδιάμεσα" ή "ακραία" μεροκάματα. Υπάρχουν μόνο οι επίσημα και νόμιμα ληστευόμενοι μισθοί και ζωές των προλετάριων της σημερινής κοινωνίας και ΑΝ ΜΕ ΤΙΣ ΕΚΑΣΤΕΣ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΑΝΑΓΡΑΦΕΙ ΤΟ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΛΑΣΤΩΣ ΤΟΤΕ ΑΥΤΕΣ ΘΑ ΗΤΑΝΕ ΠΑΡΑΝΟΜΕΣ.

Θέλουμε να ΕΠΙΣΗΜΑΝΟΥΜΕ και να θυμίσουμε ότι, στις 15 Απρίλη 1992 η καθεστωτική δικαιοσύνη "ΔΙΚΑΖΕΙ" τον αγωνιστή Κυριάκο Μαζοκόπο. Τον "ΔΙΚΑΖΕΙ" με βάση τους νόμους που κατοχυρώνουν και αναπαράγουν την ΗΘΙΚΗ και τους ΝΟΜΟΥΣ που είναι το στήριγμα του καθεστώτος που προσφέρει και αναπαράγει την καθημερινή μιζέρια, καταπίεση, καταστολή και τρομοκρατία.

Αυτό που χρειάζεται είναι η υλική και ηθική δηλαδή η πολιτική συμπαράσταση με οποιο δυνατό τρόπο μπορεί να γίνει από όλους, αυτούς που είναι και αυτούς που λένε ότι είναι ενάντια στους νόμους της υπάρχουσας οικονομικής και πολιτικής εξουσίας.

Γι' αυτούς τους λόγους πιστεύουμε ότι πρέπει να εκδηλωθεί με κάθε δυνατό τρόπο η υλική και η ηθική συμπαράσταση, δηλαδή η πολιτική υποστήριξη στον Κυριάκο Μαζοκόπο και στην κοινωνικοπολιτική πρακτική του.

Είναι απαραίτητη η μόνιμη και συνεχόμενη πολιτική-προσπάθεια για την προώθηση και την κατάκτηση της αποδέσμευσης του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος στην χώρα μας, από τους όρους και τις δεσμεύσεις που καλλιεργεί και επιβάλλει η σημερινή οικονομικοπολιτική εξουσία και οι συνεργάτες-συνένοχοί της. Αυτή η προσπάθεια δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική και να προχωράει, χωρίς την πα-

ράλληλη οργάνωση των επαναστατικών και λαϊκών δυνάμεων, με άμεσο στόχο την έμπρακτη προώθηση της ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΛΗΨΗΣ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΚΛΕΙΣΤΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΕΠΙΒΑΛΘΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ. Αυτή η σύγκρουση χρειάζεται να υλοποιείται με όλους τους τρόπους και σ' όλους τους ιδιαίτερους /όχι όμως ξεχωρισμένους/ τομείς της σημερινής κοινωνικής πραγματικότητας, μαζί και με την σταθεροποίηση και τη διάδοση-ανάπτυξη της επαναστατικής και λαϊκής βίας, που είναι και η απαραίτητη συνθήκη για να μπορούν να προχωράνε και να πετυχαίνουν αυτοί οι στόχοι.

Για όλους τους παραπάνω λόγους εμείς ΣΗΜΕΡΑ για άλλη μια φορά οργανώσαμε και πραγματοποιήσαμε ένα ακόμα βίαιο-δυναμικό χτύπημα ενάντια στο καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό καθεστώς, δηλαδή χτυπήσαμε:

- α. Την επιχείρησή του Γιγουρτάκη ΚΑΝ-ΚΑΝ, στην οδό Πέτρου Ράλλη και Κηφισσού στην Αθήνα, που την έχει σαν βιτρίνα για να δικαιολογεί τα κέρδη του από το εμπόριο της ΗΡΩΙΝΗΣ.
- β. Το ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ στην περιοχή Λαδάδικα στην Θεσσαλονίκη, που στεγάζει τους μηχανισμούς που επιβάλλουν και προωθούν την καθεστωτική ΝΟΜΙΜΟΤΗΤΑ-ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ-ΗΘΙΚΗ των κεφαλαιοκρατών, γραφειοκρατών, τεχνοκρατών και κρατικοσυνδικαλιστών.

Τρίτη 31 Μάρτη 1992

Επαναστατικός Λαϊκός Αγώνας -ΕΛΑ-

Στις 15 Απρίλη 1992 η καθεστωτική δικαιοσύνη "ΔΙΚΑΖΕΙ" τον αγωνιστή Κυριάκο Μαζοκόπο και τους Γιάννη Μπουκετσίδα, Ροζίτα Μπέγινηρ και Σπύρο Κογιάννη. Τους "ΔΙΚΑΖΕΙ" με βάση τους νόμους που κατοχυρώνουν και αναπαράγουν την ΗΘΙΚΗ και τους ΝΟΜΟΥΣ που είναι το στήριγμα του καθεστώτος που προσφέρει και αναπαράγει την καθημερινή μιζέρια, καταπίεση, καταστολή και τρομοκρατία.

Αυτό που χρειάζεται είναι η υλική και ηθική, δηλαδή η πολιτική συμπαράσταση με όποιο δυνατό τρόπο μπορεί να γίνει από όλους, αυτούς που είναι και αυτούς που λένε ότι είναι ενάντια στους νόμους της υπάρχουσας οικονομικής και πολιτικής εξουσίας.

Γι' αυτούς τους λόγους πιστεύουμε ότι πρέπει να εκδηλωθεί με κάθε δυνατό τρόπο η υλική και η ηθική συμπαράσταση, δηλαδή η πολιτική υποστήριξη τόσο στον Κυριάκο Μαζοκόπο όσο και στους "συγκατηγορούμενους" μ' αυτόν.

Με την ευκαιρία και αυτής της εκδήλωσης "δικαστικής τρομοκρατίας" του καθεστώτος χρειάζεται και πάλι να επισημανθεί ότι το καθεστωτικό δίσπλημα "ΑΘΩΟΙ" - "ΕΝΟΧΟΙ" πρέπει και μπορεί να χτυπηθεί στην ουσία και το περιεχόμενό του. Το πολιτικό κείμενο που ακολουθεί είναι μια συμβολή σ' αυτήν την ανάγκη και την αντίστοιχη έμπρακτη προσπάθεια αντιμετώπισής της.

2 Απρίλη 1992

ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΜΙΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ
ΜΑΣ - ΟΧΙ ΣΤΟ Α-ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟ ΔΙΔΛΗΜΑ :
"ΛΘΩΟΙ" - "ΕΝΟΧΟΙ"

Χρειάζεται τέλος να ξεκαθαρίσουμε και το ότι : Η συστηματική προσπάθεια, που από πολλά χρόνια κάνουν όλοι οι τρομο-κρατικοί μηχανισμοί του καθεστώτος, για να εγναθιδρύσουν γενικευμένο κλίμα φόβιας και πανικού ενάντια στις εκδηλώσεις αντικαθεστωτικών διαθέσεων και δραστηριοτήτων, στρέφεται και κατά της διάδοσης, κυκλοφορίας και κατοχής έντυπου υλικού (ακόμη και για αποκόμματα εφημερίδων) που έχει σχέση με την αντικαθεστωτική και επαναστατική πρακτική των δυνάμεων του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος. Αυτή η καθεστωτική τρομο-κρατία αποσκοπεί : στην αποθάρρυνση των λαϊκών και αντικαθεστωτικών δυνάμεων - στην επιβολή της γενικευμένης τρομοκρατίας του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού κράτους - στον περιορισμό ή και την ανακοπή της οποιας αντικαθεστωτικής δραστηριότητας - στην ουσιαστική εξαφάνιση της έμπρακτης δράσης για αντιπληροφόρηση, προπαγάνδισι, εδεολογικοπολιτική ζύμωση - στην αποδυνάμωση και στον αφανισμό της επαναστατικής πρακτικής - στην καταστροφή δυνάμεων και δυνατοτήτων του λαϊκού και επαναστατικού κινήματος - στον μόνιμο, αιώνιο θρίαμβο, τελικά, της καπιταλιστικής-ιμπεριαλιστικής σπίλας και του μαζοποιημένου λαϊνισμού του καθεστώτος της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης, της μιζέριας και της προμοκρατίας.

Για τους παραπάνω λόγους, χρειάζεται η πολιτική αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούν οι τρομοκρατικοί μηχανισμοί (αστυνομία-δικαστήρια-φυλακές) του καθεστώτος, με τους γνωστούς εκφοβισμούς, εκβιασμούς και τα επίσημα-νόμιμα εγκλήματα που κάνουν ενάντια σε όλους μας. Μια τέτοια πολιτική αντιμετώπιση, που ήδη από το 1977 έχει συγκεκριμμενοποιηθεί, μπορεί να θεμελιωθεί και να φτιαχτεί γύρω από την πασίγνωστη πιά, αντίθεση περί "αθωότητας" και "ενοχής", στη βάση της τοποθέτησης :

Το καθεστώς για να επιβάλλει την πολιτική σιωπή, χρησιμοποιεί και την νομιμιστική έννοια της "ενοχής" που συνεπάγεται (όπως και η άλλη έννοια "υπόπτος"), εκβιασμούς, απειλές, διώξεις, ταλαιπωρίες, φυλακίσεις, βασανιστήρια, εξόντωση κοινωνική, χρηματική, και οριστική, που αυτό το ίδιο έχει την εξουσία να επιβάλλει στους αντιπάλους του, που πρώτα όμως χρειάζεται να τους βαπτίζει "υπόπτους" και "ενοχούς", ώστε αυτή του η δραστηριότητα να διαιωνεί συγχρόνως και να εντείνει την ιδεολογικοποιημένη κυριαρχία της "νομιμότητας-δικαιοσύνης-ηθικής" του. Αυτή η νομιμιστική "ενοχή" (ή και "υπόψια") εφαρμόζεται και ενάντια στην δραστηριότητα διάδοσης, κυκλοφορίας ακόμη και της απλής κατοχής-ανάγνωσης-συζήτησης, έντυπων υλικών αντιπληροφόρησης-προπαγάνδισις-ιδεολογικοπολιτικής ζύμωσης.

Έτσι, όλοι όσοι έχουν κάποια αντικαθεστωτική πρακτική και αντίστοιχος επιδιώξεις ή έστω διαθέσεις, που δεν έχουν βρεί ακόμα τον τρόπο ή την ευκαιρία να εκδηλωθούν και να συγκεκριμμενοποιηθούν, είναι "ενοχοί" (ή και "υπόπτοι") απέναντι στο υπάρχον καθεστώς και τους μηχανισμούς ασφάλειας, τρομοκρατίας και καταστολής, που αυτό διαθέτει και χρησιμοποιεί για να υπερασπίζεται την "νομιμότητα-δικαιοσύνη-ηθική" του. Βέβαια άλλο τόσο ενοχοί είναι το καθεστώς και όλοι οι εκφραστές, οι λειτουργοί και τα όργανά του, απέναντι σ' όλους τους σημερινούς προλετάριους, απέναντι σ' όλους όσους θέλουν να του αντισταθούν και να αγωνιστούν εναντίά του, απέναντι σ' όλη την κληρη την κοινωνία.

Η καθαρή λοιπόν, και από τα πριν, αναγνώριση της "πολιτικής ενοχής" απέναντι στο καθεστώς, από όλους εκείνους που θεωρούν ενοχο το υπάρχον καθεστώς για την εκμετάλλευση, την καταπίεση, τη μιζέρια και την τρομοκρατία που επιβάλλει σαν σημερινή κοινωνική πραγματικότητα, καταργεί την έννοια της νομιμιστικής "ενοχής" και την "πολιτική σιωπή" που επιδιώκει να επιβάλλει και στερεί σημαντικά την δυνατότητα των τρομοκρατικών μηχανισμών κατάπολής από το να "φτειάχνουν", να "προωθούν" και να "χειρίζονται" τα, σκόπιμα α-πολίτικα, "διλλήματα" του είδους "αθώς" ή "ενοχος" - "υπόπτος", ή "καθαρός πολίτης" - "ναι στις ιδέες" και "όχι στις αξιόποινες δραστηριότητες και πράξεις" και μ' αυτές τις μεθοδεύσεις να απο-πολιτικοποιούν την αντικαθεστωτική δραστηριότητα και να ποινικοποιούν (με "νόμους" που, βέβαια, οι ίδιοι φτειάχνουν) την επαναστατική πολιτική πρακτική. Με αυτή την αντιμετώπιση, πολιτικοποιούμε και αναδείχνουμε τις αντικαθεστωτικές διαθέσεις και πρακτικές σαν αυτό που πράγματι επιδιώκουμε να είναι, δηλαδή σαν

βασικές και σημαντικές συνισταμένες του ταξικού αγώνα και της επαναστατικής δυνατότητας και προοπτικής - όταν λοιπόν, επιδιώκουμε και όσο πετυχαίνουμε κάτι τέτοιο, όλοι είμαστε "ένοχοι" απέναντι στο καθεστώς. Αυτή η "ενοχή", για την οποία επιλέγουμε την ευθύνη και προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες, δεν σημαίνει βέβαια και εξαναγκαστική "ταύτιση" του καθένα, με οποιοδήποτε άλλον ή με την άλφα ή βήτα οργανωμένη ομάδα αντικαθεστωτικής δραστηριότητας και επαναστατικής πρακτικής. Όσον αφορά τα "νομικίστικα-τερτίπια" για "ενδείξεις", "αποδείξεις", "δικονομίες"- "υποφίες" και άλλα τέτοια, που αφορούν συγκεκριμένα γεγονότα και καταστάσεις, προκύπτει ότι :

α) Όπως είναι γνωστό, πρώτα απ' όλους, οι ίδιοι οι καθεστωτικοί, που τα έχουν φτειαξει, τα γράφουν στα παλιά τους τα παπούτσια, συνέχεια, καθημερινά και σε όλες τις περιπτώσεις - είναι κανείς καθεστωτικός που να έχει αντίρρηση; - και

β) Χρησιμοποιούνται καθημερινά, αποκλειστικά και μόνο ενάντια στους σημερινούς προλετάριους και ενάντια σ' όλους όσους αγωνίζονται ενάντια στο καθεστώς, για να εφαρμοστεί ο "νόμος" και η "δικαιοσύνη" του καθεστώτος, σε βάρος των λαϊκών και επαναστατικών δυνάμεων, προκειμένου να εξασφαλίζονται τα συμφέροντα και η εξουσία των κεφαλαιοκρατών-γραφειοκρατών-κρατικοσυνδικαλιστών-εργοτεχνοκρατών και όλων των οργάνων τους.

Γι' αυτό το λόγο και είναι ΑΠΟΚΛΙΣΤΙΚΑ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, να ψάχνουν για "ενδείξεις" και "αποδείξεις" που αφορούν συγκεκριμένα γεγονότα και καταστάσεις. Εμείς δεν συμμετέχουμε με κανένα τρόπο, δεν αποδεχόμαστε τις όποιες μεθοδεύσεις τους, δεν τους "νομιμοποιούμε". Αντίθετα φροντίζουμε, από πρίν, να τους δυσκολεύουμε και να τους εμποδίζουμε, όσο μπορούμε, και για τον πρόσθετο λόγο, να περιορίζουμε τις αρνητικές σε βάρος μας συνέπειες και έτσι να προστατεύουμε τις δυνάμεις και τις δυνατότητές μας.

Είναι όμως ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, να πολιτικοποιούμε τις αντικαθεστωτικές διαθέσεις και πρακτικές και να χτυπάμε αυτές τις πολύ σημαντικές και έμπραχτες-χειροπιαστές εκδηλώσεις της καθεστωτικής ιδεολογικής κυριαρχίας ("αθώδητητα"- "ενοχή" κλπ) και να αναδειχνουμε και να προβάλλουμε την επιδίωξη και την προοπτική της επαναστατικής αλλαγής της σημερινής κοινωνίας.

Όλα τα παραπάνω, πιστεύουμε πως είναι μια συγκεκριμένη και ουσιαστική βάση αντιμετώπισης των προβλημάτων που δημιουργούν οι καθεστωτικοί τρομοκρατικοί μηχανισμοί καταστολής, που επιπλέον μπορεί να έχει και τα πιά ευνοϊκά δυνατά αποτελέσματα και για όλους και για τον καθένα. Έτσι, η κάθε υπεράσπιση θα είναι ουσιαστική πολιτική πρακτική και όχι αοριστόλογη ("ένοχος" ή "αθώος" και "ύποπτος" ή "θύμα") σιόπιμα ή όχι, ούτε κούφια ως υποκριτική ("ανθρώπινα δικαιώματα" - σκέτη φιλανθρωπία - να βρεθούν οι "πραγματικοί ένοχοι"- "να δουλέψει σωστά η αστυνομία" κλπ). Έτσι, ακόμα, η κάθε υπεράσπιση θα έχει δική της οντότητα και δυναμική, χωρίς να είναι εντελώς εκτεθειμένη στις ορέξεις, τις διαθέσεις και τις επί μέρους, κάθε φορά σιοπιμότητες των καθεστωτικών μηχανισμών και των πολιτικών επιλογών που κάνουν, αφού έχουν εξασφαλίσει και επιβάλλει την απόλυτη και ιδεολογικοποιημένη κυριαρχία τους ("απονομή δικαιοσύνης"- "έλαμψε η αλήθεια"- "αθώοι και θύματα"- "ενδινητικότητα των μηχανισμών καταστολής" και άλλα τέτοια), ούτε θα αφήνονται εντελώς ανυπεράσπιστα, χωρίς καμιά ουσιαστική ηθική και πολιτική συμπαράσταση, όσοι αγωνιστές πέφτουν στα νύχια της καθεστωτικής τρομοκρατικής αστυνομίας και δικαιοσύνης. Και η καθημερινότητα και όλες οι πιά σοβαρές πολιτικοαστυνομικές σκευωρίες μέχρι τώρα, έχουν δείξει την ουσία και την σημασία όλων όσων αναφέρουμε και θα συνεχίσουν να το δείχνουν, μέχρι την επαναστατική αλλαγή της σημερινής κοινωνίας.

Θέλουμε να ΕΠΙΣΗΜΑΝΟΥΜΕ και να θυμίσουμε ότι, στις 15 Απρίλη 1992 η καθεστωτική δικαιοσύνη "ΔΙΚΑΖΕΙ" τον αγωνιστή Κυριάνο Μαζουκόπο. Τον "ΔΙΚΑΖΕΙ" με βάση τους νόμους που κατοχυρώνουν και αναπαράγουν την ΗΘΙΚΗ και τους ΝΟΜΟΥΣ που είναι το στήριγμα του καθεστώτος που προσφέρει και αναπαράγει την καθημερινή μιζέρια, καταπίεση, καταστολή και τρομοκρατία. Αυτό που χρειάζεται είναι η υλική και ηθική δηλαδή η πολιτική συμπαράσταση με όποιο δυνατό τρόπο μπορεί να γίνει από όλους, αυτούς που είναι και αυτούς που λένε ότι είναι ενάντια στους νόμους της υπάρχουσας οικονομικής και πολιτικής εξουσίας.

Γι' αυτούς τους λόγους πιστεύουμε ότι πρέπει να εκδηλωθεί με κάθε δυνατό τρόπο η υλική και η ηθική συμπαράσταση, δηλαδή η πολιτική υποστήριξη στον Κυριάνο Μαζουκόπο και στην κοινωνικοπολιτική πρακτική του.

ΚΑΘΕ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΝΤΙΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ "ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΤΑΙ"

Η κάθε εκδήλωση επαναστατικής πολιτικής πρακτικής "καταγγέλεται" και κυνηγιέται, έ όλα τα μέσα που διαθέτει το καθεστώς και οι τρομοκρατικοί μηχανισμοί του.

Κόμματα μεγάλα και μικρά, "εμπειρογνώμονες" και παράγοντες, εφημερίδες και άλλα μέσα καθεστωτικής "κοινής γνώμης", οργανώσεις επίσημες και ανεπίσημες, επώνυμοι πολίτες και "τυχαία δείγματα από την ανώνυμη μάζα", άρθρα-κείμενα-αναλύσεις ειδικών επιστημόνων και σπουδαίων καλλιτεχνών, κρατικοσυνδικαλιστές και εργατοπατέρες, αναλυτές και κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι και άλλα διανοητικά άτομα της κοινωνίας, η αστυνομία και οι χαφιέδες (επαγγελματίες και μη) καθώς και κυβέρνηση, αντιπολίτευση μαζί με τα επιτελεία ασφαλιστικών τρομοκρατικών μηχανισμών, ντόπιων και δικιάς κουβαλημένων από σύμμαχα κράτη, ως και τα διάφορα προσώπα των δήθεν "εξτρεμιστών", "εναλλαχτικών", "προοδευτικών", "αντιεξουσιαστών" μέχρι και τα μεγαλεπήβολα σχέδια υπονόμευσης και σπύλωσης ακόμη και δια μέσου "κατάλληλα φτιαγμένων ομάδων δυναμικής δράσης", όπως π.χ. η περίπτωση Δ. Κρυστάλλη, συωνοτίζονται στην αρένα της καθεστωτικής πραγματικότητας, για να προλάβουν, ο καθένας και όλοι μαζί να "καταγγείλουν", να σπύλουν, να υπονομεύσουν, να εξοντώσουν τελικά, κάθε εκδήλωση και κάθε δυναμική της επαναστατικής πρακτικής.

Όλοι αυτοί, οι διαμορφωτές της "κοινής γνώμης" και εκφραστές της καθεστωτικής πραγματικότητας και του εφιασισμού και της σαπίλας της καπιταλιστικής καθημερινότητας, για επιβίωση και διαβίωση, που ποτέ τους δεν μπορούν να συμφωνήσουν αναμεταξύ τους, για τίποτα, που έστω κατ'υπόνοια να μπορεί να οδηγήσει σε αληθινές και ριζικές κοινωνικές αλλαγές σε όφελος των σημερινών προλετάρων, γιατί στην ουσία τίποτα τέτοιο δεν θέλουν να κάνουν και το μόνο που τους νοιάζει είναι τα μερίδιά τους στα διάφορα προνόμια και προνομία που η υπάρχουσα κατάσταση είτε τους προσφέρει είτε τους υπόσχεται, σαν με μαγικό τρόπο, συμφωνούν, όλοι μαζί, και "καταγγέλουν" τις όποιες ειδηλώσεις της αντικαθεστωτικής δραστηριότητας και της επαναστατικής πρακτικής, ο καθένας με τον "τρόπο" του και στον "τομέα" του, για να μην μείνει ανέλεπτη, από τον καθεστωτικό δηλητηριασμό, καμιά πλευρά του ταξικού-κοινωνικού χώρου. Ταυτόχρονα, ζητάνε, με όλο και πιο μανιακό τρόπο, να επισημανθούν και να εξοντωθούν οι "πραγματικοί ένοχοι", καλυπτόμενοι κίβλας, πολλές φορές, με δραστηριότητες δήθεν "συμπαραστάσης" σε "αθώους" και "θύματα", που μόνο όταν δεχθούν - με έμμεσες ή και με άμεσες πιέσεις - να παίξουν τέτοιο "ρόλο", μπορούν να γίνουν αποδέκτες της "μεγαλοφυχίας" και του "ανθρωπισμού" των κατ'επάγγελμα υπερασπιστών, που πάντα πάνω στις πλάτες κάποιων άλλων, οικοδομούν την πολιτικής τους ύπαρξη, παρασέρνοντας κατά καιρούς στους πολιτικαντισμούς που κάνουν και άλλες δυνάμεις, που καμιά τέτοια διάθεση δεν έχουν και γι' αυτό, γρήγορα, τους εγκαταλείπουν.

Κάθε τέτοιου είδους "καταγγελία" όπως και όλες όσες έχουν γίνει και όσες θα επακολουθήσουν, απ' όποια πλευρά και να γίνονται, δεν πρόκειται να διαφυλάξουν την "νομιμότητα-δικαιοσύνη-ηθική" του καθεστώτος, ούτε να εμποδίσουν την διεύρυνση της αντικαθεστωτικής αντίληψης, νοοτροπίας και πρακτικής, που θα γίνεται όλο και μιά πιο έντονη και συγκεκριμένη ταξική-κοινωνική ανάγκη, επιθυμία και επιδίωξη για την επαναστατική αλλαγή με σκοπό την αταξική κοινωνία.

Νομίζουμε ότι σ' αυτό το σημείο χρειάζεται να επισημάνουμε και κάτι ακόμα που δείχνει το μέγεθος των προσπαθειών του καθεστώτος για να επιβάλλει την ιδεολογική του κυριαρχία. Εκτός από τις συνεχείς προσπάθειες που γίνονται για ακόμη πληρέστερο και ασφυκτικότερο έλεγχο της κάθε δραστηριότητας στον τομέα ενημέρωσης και επικοινωνίας, το καθεστώς προσπαθεί να δώσει διαστάσεις αδιαμφισβήτητου δήθεν "επιστημονικού" νόμου στην ιδεολογική του κυριαρχία, που έτσι, "αναγκαστικά", πρέπει να είναι "αποδεκτός" και να έχει παντοτινή ισχύ.

Η επιστήμη παρουσιάζεται σαν δήθεν ουδέτερη και κατά συνέπεια με απεριόριστη και καθολική ισχύ και οι "ειδικοί-γνώστες" των διαφόρων τομέων της, αποτελούν τους τεχνο-κράτες (χειριστές και χειραγωγοί και της τεχνικής και των τεχνών), που στο σημερινό καιρό, γίνονται όλο και περισσότερο τα αναγκαία στηρίγματα (αλλά και τα επακόλουθα) της συνολικής κυριαρχίας και

εξουσίας του παγκόσμιου καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος και φυσικά και της ιδεολογικής κυριαρχίας και εξουσίας του, στην προσπάθειά του να συνεχίσει να επιβάλλεται και να κατοχυρώνει-υπερασπίζεται τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις του.

Έτσι, η δήθεν ουδέτερη (ή "καθαρή") επιστήμη, η δήθεν ουδέτερη (ή "σκέτη") τέχνη, που στην εποχή μας έχουν εντελώς ταυτιστεί με το υπάρχον καθεστώς, μαζί με τους διάφορους "ειδικούς", "γνώστες", "εμπειρογνώμονες" και λοιπούς τεχνο-κράτες (δήθεν ουδέτεροι ή "αντικειμενικοί" κι' αυτοί) έχουν γίνει απαραίτητοι παράγοντες για να μπορεί το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό καθεστώς να εξασκεί : συνειδητή παραπλάνηση - σιόπιμη διαστρέβλωση και θάψιμο - απатеώνικη παραχάραξη - κατακερματισμό της "ενημέρωσης" - καταστροφή και της ενιαίας-του καθένα- και της "συλλογικής μνήμης" - "ειλογίευση" και "αποδοχή" των συνεπειών που προκύπτουν από την παρατεινόμενη κυριαρχία και εξουσία του - επιστημοτεχνικό έλεγχο της επικοινωνίας και της κοινωνίας - πολιτιστική και πολιτισμική ισοπέδωση και αφανισμός - προγραμματισμένη προσφορά τέχνης και θεάματος (νάρκωση-εκτόνωση) - οργανωμένη και βίαια μαζοποίηση και ισοπέδωση των σημερινών προλεταρίων - σιόπιμη σπατάλη και καταστροφή υλικού, φυσικού και κοινωνικού πλούτου - υστερική τρομοκρατία ενάντια σε όσους αμφισβητούν ή αντιστέκονται στο καθεστώς - διεθνοποιημένη καταστολή με όλα τα τρομέρα "σύγχρονα μέσα" που διαθέτουν και εξόντωση όσων αγωνίζονται ενάντια σ' αυτό το καθεστώς. (Σημείωση : τα παραπάνω δεν σημαίνουν βέβαια, ότι ο καθένας που ασχολείται με επιστήμες, τέχνες ή τεχνικές κλπ. είναι αναγκαστικά και καθεστωτικός υπάλληλος, όπως ακριβώς και ο κάθε δημόσιος ή ιδιωτικός υπάλληλος, διηγόρος, δημοσιογράφος κλπ. δεν είναι απαραίτητα και όργανο του καθεστώτος).

Τα παραπάνω, μαζί και με τις άλλες τεχνικές και μεθόδους που εφαρμόζονται και είναι λίγο πολύ γνωστές πιά, μαζί βέβαια και με όλους τους καθεστωτικούς υπαλλήλους που τα υλοποιούν και τα λειτουργούν, αποτελούν τα "μοντέρνα" όπλα που έχει ανάγκη και χρησιμοποιεί το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό καθεστώς, για να μπορεί να επιβάλλει την ιδεολογικοποίηση της οικονομικής κυριαρχίας και πολιτικής εξουσίας των κεφαλαιοκρατών-τεχνοκρατών-γραφειοκρατών-κρατικοσυνδικαλιστών και όλων των οργάνων τους, δηλαδή την κυριαρχία της "νομότητας-δικαιοσύνης-ηθικής" του.

Τα καθημερινά παραδείγματα-ειδηλώσεις της προσπάθειας του καθεστώτος για να επιβάλλει την ιδεολογική κυριαρχία του, είναι πάρα πολλά, μικρότερα και μεγαλύτερα και όλοι λίγο πολύ, τα βλέπουν, τα καταλαβαίνουν, τα ξέρουν, τα ζουν, χωρίς αυτό, βέβαια, να είναι αρνητικό και για να εναντιωθούν-αντισταθούν. Οι μόνοι που προσπαθούν να παραστήσουν τους ανήκερους και ανεύθυνους, είναι ακριβώς εκείνοι που είναι τα συνειδητά όργανα που εφαρμόζουν και λειτουργούν, την δήθεν ουδέτερη "επιστήμη", την δήθεν ουδέτερη "τεχνική", την δήθεν ουδέτερη "τέχνη" (το ίδιο όπως και κείνοι που εφαρμόζουν και λειτουργούν την καθεστωτική "νομότητα-δικαιοσύνη-ηθική"). Συνήθως χρησιμοποιούν και ταμπέλες όπως, "προοδευτικοί"- "ανεξάρτητοι"- "αντικειμενικοί"-, που "ασχολούνται" με τα προβλήματα που υπάρχουν, που "προσφέρουν" τις "γνώσεις" τους και τις "προσπάθειές τους" για να αντιμετωπισθούν και να λυθούν, αν δεν έχουν κουραστεί και απογοητευτεί, οπότε "αποχωρούν" και ασχολούνται με την "καθαρή έρευνα" και την "σκέτη τέχνη". Έχει αρχίσει όμως να ξεκαθαρίζει, ότι εκεί όπου όλοι αυτοί επεμβαίνουν και όσο περισσότερο "δρουν", μπορεί βέβαια μερικές φορές, τα προβλήματα να "αντιμετωπίζονται" αρνητικά ικανοποιητικά για τα συμφέροντα και τις επιδιώξεις του καθεστώτος, πάντοτε όμως επιδεινώνονται, αναπόφευκτα, για όλους τους σημερινούς προλεταρίους.

Και δεν είναι τυχαίο, που τώρα τελευταία διαπιστώνεται μια επέκταση της ειρωνικής αντιμετώπισης απέναντι στις χιλιάδες, κάθε είδους, "επιτροπές ειδικών", που συνοδεύεται όμως και από τον φόβο, ότι με κάθε καινούργιο πρόβλημα που τυχόν ασχοληθούν, αυτό θα προκαλέσει, σύντομα, επιδείνωση της κατάστασης, αφού ο στόχος τους δεν είναι να το "λύσουν" αλλά να το "διαιωνίσουν" και να βρουν τους τρόπους για να αυξάνουν τα κέρδη και τα προνόμιά τους και αυτοί και τα αφεντικά τους.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ άλλη καθεστωτική απάτη για την επιβολή της καθεστωτικής ιδεολογικής κυριαρχίας και για την χειραγώγηση και την παραπλάνηση όλων μας.

"ΝΕΑ ΤΑΞΗ-πραγμάτων" για την Ελλάδα σημαίνει πρώτα απ'όλα την ΠΑΓΙΟΙ ΕΝΗ ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ, ήδη αμέσως μετά τις καθεστωτικές εκλογές που έγιναν στις 5 Νοέμβρη 1989, με τις ευλογίες του διεθνοποιημένου πολυεθνικού κεφάλαιου και των υπερεθνικών διακρατικών μηχανισμών του.

Η ΚΥΒΕΡΝΟΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΗ είναι ο σύγχρονος νοματικό-πολιτικός οργανισμός που έχει σαν στόχο, στις τωρινές συνθήκες, να χειραγωγεί, να ελέγχει και να καταστέλει-τρομοκρατεί τις όποιες αντιστάσεις εμφανίζονται από τους προλετάριους της σημερινής κοινότητας. Πρόσθετη απόδειξη είναι και το γεγονός ότι ξαναμαζεύτηκαν, τώρα τελευταία, ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ, αφού τακτοποίησαν δινές τους επρεμότητες ("δίκη"- "σιάνδαλα"- "μοίρασμα λάφυρων" κλπ.). Λαγναστικά ξαναμαζεύτηκαν ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ οι "ΜΟΥ", όχι μόνον ή κύρια, για να αντιμετωπίσουν τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργούνται σε τμήματα του ελληνικού καπιταλιστικού κόσμου και μερίδας των συμμάχων του (τεχνοκρατών-γραφειοκρατών-κρατικοσυνδικαλιστών) από την υποβάθμιση που τους επιβάλλουν οι ΗΠΑ, η ΕΟΚ και οι άλλες σημαντικές δυνάμεις της ιεραρχίας του παγκόσμιου καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος. Αυτά είναι ανίκανοι και πολιτικά ξεπουλημένοι για να τα αντιμετωπίσουν. Το μόνο που θα κάνουν είναι να προσπαθήσουν να "περισώσουν" ότι μπορέσουν και παράλληλα να φορτώσουν και πάλι τις όποιες συνέπειες στις πλάτες των προλεταρίων, εξακοντίζοντας εναντίων τους και νέες επίσημες-ληστρικές επιδρομές στους μισθούς και τα εισοδήματά τους, όπως επίσης και "καινούργιες" τεχνικές χειραγώγησης, εξαπάτησης, ιδεολογικοπολιτικής υποταγής πλασαρισμένες και με τις κατάλληλες δόσεις κρατικής καταστολής και τρομοκρατίας. Όλα αυτά με το περιτύλιγμα της "εθνικοφροσύνης", αυτοί ακριβώς που σαν το πολιτικό υπαλληλικό προσωπικό των ΗΠΑ, της ΕΟΚ και των παγκόσμιων πολυεθνικών καπιταλιστικών επιχειρήσεων, ξεπουλάνε μαζί με την εργατική δύναμη και τους πλουτοπαραγωγικούς πύργους και δυνατότητες της χώρας και την ίδια τη γεωγραφική της υπόσταση, στο όνομα ακριβώς των "κερδών" και των "συμφερόντων" της ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ που επιβάλλει η οικονομική κυριαρχία και η πολιτική εξουσία του παγκόσμιου καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος.

...Με την τελική "επίλυση" του Κυπριακού προβλήματος, όπως το λένε, που σημαίνει την οριστική καταστροφή της σαν ανεξάρτητης χώρας, που θα είναι στην πλήρη Βορειοαμερικανική επικυριαρχία και κατοχή (είτε "διχοτομημένη"-είτε "διαλυμένη"-είτε "ομοσπονδοποιημένη") - Βέβαια καμμία χώρα δεν έχει υπάρξει στην ουσία ανεξάρτητη μέσα στα πλαίσια του παγκόσμιου ιμπεριαλιστικού-καπιταλιστικού συστήματος -. Αυτή η οριστική "λύση" του Κυπριακού θα ανοίξει και το δρόμο για παρόμοιες καπιταλιστικές-ιμπεριαλιστικές "ρυθμίσεις" και "ταχτοποιήσεις" στο Αιγαίο (και τα πετρέλαιά του), στη Θράκη, στην Μακεδονία, με το Τούρκικο καθεστώς να εξυπηρετεί τα σχέδια, τα προγράμματα και τις επιδιώξεις των ΗΠΑ και ΕΟΚ καλύτερα από ότι ο ελληνικός καπιταλισμός.

Με την συνενοχή και συμμετοχή στην Βορειοαμερικανική και ΕΟΚική πολεμική δράση ενάντια στην Γιουγκοσλαβία, για τον κατατεμαχισμό και την πολυδιάσταση αυτής της χώρας (με αιχμές της ΕΟΚικής ιμπεριαλιστικής επιθετικότητας και του милитарισμού, το Γερμανικό και το Ιταλικό κράτος, σε συνεργασία με τις κατά έθνη αστικές τάξεις ανάλογα με τα συμφέροντά τους) - τώρα στη διαδικασία αυτή, προέκυψε και πρόβλημα ΣΚΟΠΙΩΝ και ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ενάντια στα "συμφέροντα" του ελληνικού καπιταλισμού, τώρα είναι που τρέχουν και δεν φτάνουν οι πολιτικοί φωστήρες της ξεπουλημένης κεφαλαιοκρατικής τάξης και των συμμάχων της, αφού την γεωγραφική υπόστασή της χώρας την βλέπουν και αυτή, όπως και το οτιδήποτε άλλο, σαν ΑΤΟΜΙΚΗ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ, που όταν τυχόν κινδυνεύει θα βάλλουν τους υποτακτικούς τους (τον λαό) να την προστατεύσει και να σκοτωθεί.

Οι κεφαλαιοκράτες-τεχνοκράτες-γραφειοκράτες-κρατικοσυνδικαλιστές και όλοι οι σύμμαχοι και τα όργανά τους, θα πρέπει να πάφουν να βλέπουν σαν παντοτεινό το καθεστώς οικονομικής κυριαρχίας και πολιτικής εξουσίας τους και έτσι να καταλάβουν ότι η γεωγραφική υπόσταση μιας χώρας και της κάθε εθνότητας δεν θα είναι για πάντα ατομικής τους ιδιοκτησία. - Όταν λέμε κάθε εθνότητα εννοούμε βέβαια και τους Κούρδους και τους Βάσιους και τους Παλαι-

Η βασιική μας διαπίστωση-θέση, που μέχρι τώρα είτανε και εξακολουθεί και σήμερα να είναι η ιδεολογικοπολιτική βάση και η συγκεκριμένη πρόταση, που πάνω της, χρειάζοτανε και εξακολουθεί να χρειάζεται, να στηριχτεί η ενεργοποίηση και η δράση των δυνάμεων του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος, όπως και του ευρύτερου αντικαθεστωτικού αγώνα στην σημερινή εποχή, είναι:

Είναι και στο χέρι μας -όλων μας- να μπορέσει να στεριώσει, να διαδοθεί και να δυναμώσει ο επαναστατικός και λαϊκός αγώνας ενάντια στο καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό καθεστώς, με σκοπό και προοπτική την επαναστατική ανατροπή του και την αντίστοιχη πολιτική και κοινωνική αλλαγή της σημερινής καθεστωτικής πραγματικότητας.

Γι' αυτό, πιο συγκεκριμένα, απαιτείται η ενεργοποίηση δυνάμεων, που έχουν ή θα κάνουν την αντίστοιχη επιλογή, με έμπρακτες πολιτικές πρωτοβουλίες, σε κάθε κοινωνικό χώρο και τομέα δράσης και με όλες τις μορφές και τους τρόπους αγώνα ΠΟΥ ΝΑ ΕΧΟΥΝ ΑΝΤΙΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ. Έτσι, θα συμβάλλουν όλες αυτές οι πρακτικές, στην αναδημιουργία και την αναζωογόνηση του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος στην κατεύθυνση και στην προοπτική της επαναστατικής ανατροπής της σημερινής οικονομικής κυριαρχίας και πολιτικής εξουσίας και στην αντίστοιχη ριζική και επαναστατική πολιτική και κοινωνική αλλαγή. Έτσι θα μπορέσουμε να φτάσουμε στο σημείο, που η εξέλιξη και τα αποτελέσματα των κοινωνικών συγκρούσεων και των ταξικών αγώνων δεν θα προ-καθορίζονται από τις ανάγκες και τα σχέδια αυτών που κατέχουν την οικονομική κυριαρχία και πολιτική εξουσία και αυτών που είναι όργανα και συνένοχοί τους. Θα φτάσουμε στο σημείο να μπορούν να προσδιορίζονται ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ όλο και περισσότερων οργανωμένων και οργανωνόμενων δυνάμεων του λαϊκού και επαναστατικού κινήματος, που γεννιούνται μέσα σ' αυτούς τους αγώνες και μπορούν να καλλιεργούν την επαναστατική ταξική συνειδητοποίηση τους μέσα στον αντικαθεστωτικό, δηλαδή τον επαναστατικό και λαϊκό αγώνα, που γίνεται στους διάφορους κοινωνικούς χώρους και για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργεί, συσσωρεύει και αναπαράγει η παρατενόμενη εξουσία του καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού.

Χρειάζεται να επισημάνουμε ότι κάθε ενεργοποίηση δυνάμεων και έμπρακτη πολιτική πρωτοβουλία που θέλει να έχει ΑΝΤΙΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ σύντομα θα μετατραπεί σε συμπληρωματική καθεστωτική δύναμη και δράση:

...Αν απορρίψει την παράνομη -ενάντια δηλαδή στην καθεστωτική νομιμότητα- δραστηριότητα και την όσο γίνεται επέκταση και ριζωμά της και αυτό ανεξάρτητα από το αν θα είναι και δική της έμμεση ή άμεση επιλογή.

...Αν είναι εχθρική και εναντιώνεται στην αντίληψη και την πρακτική εκδήλωσης και προώθησης της επαναστατικής και λαϊκής βίας και με συγκεκριμένα βίαια-δυναμικά χτυπήματα μικρότερα και μεγαλύτερα ενάντια σε καθεστωτικούς στόχους και αυτό ανεξάρτητα και πάλι από το αν θα είναι και δική της έμμεση ή άμεση επιλογή.

...Αν δεν χτυπάει μόνιμα και συγκεκριμένα, με κάθε τρόπο που μπορεί και δεν εναντιώνεται, στην αλλοτριωμένη ταξική συνείδηση και συμπεριφορά, που προκύπτει από την ενσωματωμένη-ενσταλαγμένη ιδεολογική κυριαρχία της καθεστωτικής "νομιμότητας-δικαιοσύνης-ηθικής". Και αυτό, τόσο στην καθημερινή ζωή και όλες τις εκδηλώσεις της, όσο και για τα γενικότερα μεν, αλλά εξ ίσου καντινά-υλικά-παρόντα-ζωντανά προβλήματα και του άμεσου συσχετισμού που αυτά έχουν με την καθεστωτική καθημερινότητα όπως την ζούμε. Όπως π.χ. είναι η Βορειοαμερικανική επικυριαρχία. Η Νατοϊκή-Εοικτική ένταξη του ελληνικού καπιταλιστικού κράτους. Η διεθνιστική, επαναστατική και λαϊκή αλληλεγγύη. Η πολυεθνική-κρατική οιοδόμηση των τρομο-κρατικών μηχανισμών καταστολής ενάντια στις οργανωμένες και οργανωνόμενες δυνάμεις του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος σε κάθε χώρα κλπ.

Όλοι λοιπόν που θέλουν να αντισταθούν στην καθεστωτική πραγματικότητα και καθημερινότητα που επιβάλλει το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό καθεστώς, χρειάζεται να αγωνιστούν. Αγώνας που γίνεται με κάθε τρόπο και σε όλους τους κοινωνικούς χώρους και στον κάθε τομέα της καθημερινής ζωής και της πολιτικής πρακτικής, για να επιταχύνεται η αποσύνθεση του καθεστώτος και παράλληλα να φτειάζονται εκείνες οι συνθήκες και οι όροι που θα στηρίζουν τις προσπάθειες για την αποτίναξη της καθεστωτικής ιδεολογικής κυριαρχίας και για το ξεμπλοκάρισμα από τον πολιτικό-οργανωτικό έλεγχο των καθεστωτικών κομμάτων, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για την επαναστατική

πολιτική και κοινωνική αλλαγή.

Γι' αυτό όπως μέχρι τώρα, έτσι και σήμερα και για κάθε μέρα χρειάζεται:

- α. Η εγκατάλειψη της παθητικότητας και της πολιτικής ηττοπάθειας και το πέρασμα στην ενεργητική δραστηριοποίηση και την αντίσταση ενάντια στο καθεστώς με όλους τους τρόπους και τις μορφές πάλης, για να υπερασπιζόμαστε τη ζωή μας και για να μπορούμε να ελπίζουμε σε κάποιο καλύτερο μέλλον.
  - β. Η αυτοοργάνωση σε κάθε χώρο, εργασίας, διαβίωσης και σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής και δραστηριότητας. Αυτοοργάνωση για την προώθηση αντικαθεστωτικών πρακτικών έξω και ενάντια σ' όλα τα είδη των επίσημων καθεστωτικών κομματικών και συνδικαλιστικών οργανισμών. Αυτοοργάνωση και πολιτικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που υπάρχουν και για το ξεμπλοκάρισμα δυνάμεων του λαϊκού και επαναστατικού κινήματος από τον ιδεολογικό-πολιτικό-οργανωτικό έλεγχο του καθεστώτος. Η μόνη διέξοδος για τους σημερινούς προλετάριους, είναι η συγκρότηση λαϊκού κινήματος με αντικαθεστωτική και επαναστατική προοπτική. Για ένα τέτοιο κίνημα απαραίτητες συνθήκες είναι: Ο απεγκλωβισμός από τον καθεστωτικό-κομματικό και κρατικοσυνδικαλιστικό έλεγχο, το χτύπημα του συντεχνιασμού και του "σκέτου συνδικαλισμού" και η σύνδεση των επιμέρους πολιτικών πρωτοβουλιών και η αντιιεραρχική αυτο-οργάνωση με αναγκαίο στοιχείο της την εξασφάλιση προϋποθέσεων και δυνατοτήτων για παράνομη και δυναμική αντικαπιταλιστική-αντιιμπεριαλιστική πρακτική.
  - γ. Η βελτίωση και η εξάπλωση της πρακτικής και του ιδιαίτερης σημασίας περιεχόμενου, που έχει η δραστηριότητα για την αντιπληροφόρηση, την προπαγάνδισή και την ιδεολογικοπολιτική ζύμωση, για κάθε πρόβλημα και για όσο γίνεται περισσότερα γεγονότα και καταστάσεις.
  - δ. Η εξάπλωση και η προώθηση της πρακτικής και του περιεχόμενου της λαϊκής και επαναστατικής βίας με όλους τους τρόπους ΚΑΙ με την διοργάνωση βίαιων-δυναμικών χτυπημάτων -μικρότερων και μεγαλύτερων- ενάντια σε καπιταλιστικούς-ιμπεριαλιστικούς στόχους και
  - δ. Η παράβαση σε όλη τους την έκταση, των "διαταγών" και των "νόμων", που φτειάχνει και χρησιμοποιεί το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό καθεστώς για να παγιώνει και να αναπαράγει την αθλιότητα της σημερινής καθεστωτικής κοινωνικής πραγματικότητας. Αυτή είναι απαραίτητη και η πιο σημαντική συνθήκη για να μπορέσει να αναπτυχθεί αληθινή αντίσταση ενάντια σ' αυτό το καθεστώς και για να γίνεται πραγματικότητα η αναδημιουργία του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος, που θα μπορέσει μελλοντικά να ανατρέψει αυτό το καθεστώς και να φτειάξει την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας στη χώρα μας. Οι "διαταγές και οι "νόμοι" που μας επιβάλλουν τα κάθε είδους αφεντικά και όλα τους τα όργανα, φτειάχνονται για να μας κρατάνε υποταγμένους και για να μην αμφισβητείται το καθεστώς κυριαρχίας και εξουσίας του καπιταλισμού-ιμπεριαλισμού. Η παράβαση λοιπόν των "διαταγών" και των "νόμων" τους, είναι το απαραίτητο κοινό περιεχόμενο του αγώνα της κάθε έμπρακτης πολιτικής πρωτοβουλίας που συνδέει τις διάφορες μορφές και τους τρόπους που αυτός υλοποιείται και ενσωματώνει όλες τις επιμέρους εκδηλώσεις της επαναστατικής πρακτικής, σε κοινούς στόχους και στην ίδια προοπτική, την προοπτική της επαναστατικής αλλαγής της κοινωνίας. Ας μην ξεχνάμε, ότι ο αντικαθεστωτικός αγώνας είναι "παράνομος" απέναντι στην κυρίαρχη καθεστωτική "νομιμότητα-δικαιοσύνη-ηθική".
- Να μην ξεχνάμε τέλος ότι η προώθηση της ιδεολογικοπολιτικής ενότητας των διάφορων και διαφορετικών δυνάμεων του επαναστατικού και λαϊκού κινήματος φτειάχνεται μέσα από την εξέλιξη και την δυναμική της συγκεκριμένης επαναστατικής πολιτικής πρακτικής και είναι εκείνη η συνθήκη που μπορεί να οδηγήσει και σε πιο συγκεκριμένες οργανωτικές συσπειρώσεις, συνεργασίες και ενοποιήσεις των διάφορων οργανωμένων και οργανωνόμενων δυνάμεων του λαϊκού και επαναστατικού κινήματος. Πιστεύουμε ότι και μεις έχουμε συμβάλει μέχρι τώρα, με την πρακτική μας, σ' αυτή την κατεύθυνση. Κάθε πρωτοβουλία που θα μπορέσει να την προωθήσει ακόμα περισσότερο, είναι και αναγκαία και σημαντική.

